

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน พ.ศ.

ตามที่สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) ได้เปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน พ.ศ. (ร่าง พ.ร.บ.) ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๗ - ๙ มกราคม ๒๕๖๘ จากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องรวมทั้งประชาชนทั่วไป เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ นั้น

สศค. ขอเรียนว่า บัดนี้ได้ครบกำหนดการเปิดรับฟังความคิดเห็นแล้ว ขอเรียนสรุป ดังนี้

๑. วิธีการ จำนวนครั้ง และระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

สศค. เปิดรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่าง พ.ร.บ. ผ่านทางเว็บไซต์ของ สศค. (www.fpo.go.th) และผ่านระบบกลางของสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (www.law.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๗ - ๙ มกราคม ๒๕๖๘ รวมระยะเวลา ๑๖ วัน โดยแสดงหลักการและเหตุผลประกอบร่าง พ.ร.บ.

๒. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชน

๓. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นและคำชี้แจง

หลังจากสิ้นสุดการเปิดรับฟังความคิดเห็น มีผู้แสดงความคิดเห็นและคำชี้แจงเหตุผลสรุปได้ ดังนี้

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
๑. ชื่อร่าง พ.ร.บ.	เพิ่มคำว่า "การส่งเสริม" หรือ "การพัฒนา" เข้าไปในชื่อ เพื่อเน้นย้ำเจตนารมณ์ของกฎหมายที่มุ่งเน้นการส่งเสริมและพัฒนา ไม่ใช่เพียงแค่การกำกับดูแล ตัวอย่างเช่น: ๑. ร่างพระราชบัญญัติการส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน พ.ศ. ๒. ร่างพระราชบัญญัติการพัฒนาศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน พ.ศ. โดยรวม ชื่อร่างพระราชบัญญัตินี้ มีความเหมาะสมในระดับหนึ่ง แต่หากมีการปรับปรุงให้ครอบคลุมมิติอื่น ๆ มากขึ้น จะช่วยให้ชื่อแสดงถึงความสำคัญของร่างฯ ได้ดียิ่งขึ้น เช่น “ร่างพระราชบัญญัติการกำกับดูแลและส่งเสริมศูนย์กลางธุรกิจทางการเงิน พ.ศ.”	การกำหนดชื่อร่าง พ.ร.บ. นำแนวทางมาจากพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีเจตนารมณ์เพื่อการส่งเสริมหรือการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เช่นเดียวกับการส่งเสริมหรือพัฒนาศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน แต่กำหนดชื่อไว้เพียงพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๑ เท่านั้น
๒. หมวดทั่วไป (มาตรา ๑ - ๕)	<u>มาตรา ๒</u> ๑. ควรมีการระบุเหตุผลที่ชัดเจนสำหรับการแยกบังคับใช้ หมวด ๔ หมวด ๕ และหมวด ๖ ออกไปอีก ๓๖๐ วัน การชี้แจงเหตุผลจะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจและยอมรับการบังคับใช้กฎหมายได้ดียิ่งขึ้น ๒. ควรพิจารณาว่าระยะเวลา ๓๖๐ วัน เพียงพอหรือไม่ สำหรับการเตรียมความพร้อมในทางปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการออกกฎหมายลำดับรอง การจัดตั้งสำนักงาน และการพัฒนาระบบต่างๆ ๓. มาตรา ๒ ที่กำหนดบทยกเว้นการบังคับใช้กฎหมายหมวด ๔ หมวด ๕ และหมวด ๖ เมื่อพ้น ๓๖๐ วันนั้น นับจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษานั้น เป็นการล่าช้าเกินไป ควรลดระยะเวลาการยกเว้นให้เหลือไม่เกิน ๑๘๐ วัน	<u>มาตรา ๒</u> ๑. การบังคับใช้หมวด ๔ หมวด ๕ และหมวด ๖ ออกไปอีก ๓๖๐ วัน เพื่อให้การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน (สำนักงาน) และคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน (คณะกรรมการ) แล้วเสร็จ รวมถึงเพื่อให้คณะกรรมการมีระยะเวลาในการประกาศกำหนดเงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจให้ครบถ้วนก่อนการพิจารณาอนุญาตให้ผู้ประกอบธุรกิจทางการเงินสามารถเข้ามาประกอบธุรกิจภายใต้ Financial Hub ได้ ๒. ในส่วนของระยะเวลาที่เพียงพอและเหมาะสมจะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป
	<u>มาตรา ๓</u> ๑. “ผู้ประกอบการ”: ควรเพิ่มเติมนิยามให้ชัดเจนว่าครอบคลุมถึงนิติบุคคลประเภทใดบ้าง ทั้งนิติบุคคลไทยและต่างประเทศ เพื่อป้องกันการตีความที่คลาดเคลื่อน	<u>มาตรา ๓</u> ๑. นิยามผู้ประกอบการ หมายความว่า นิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตตามประเภทและขอบเขตการประกอบธุรกิจเป้าหมายแล้ว โดยในส่วนของคุณสมบัติของผู้ที่สามารถยื่นขอประกอบธุรกิจกำหนดไว้ใน

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	๒. “ธุรกิจเป้าหมาย”: ควรกำหนดนิยามให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า “(๘) ธุรกิจทางการเงินหรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุนธุรกิจทางการเงินตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด” นั้น มีขอบเขตแค่ไหน และคณะกรรมการจะมีหลักเกณฑ์อย่างไรในการประกาศกำหนด เพื่อให้เกิดความชัดเจนและป้องกันการใช้ดุลยพินิจที่กว้างเกินไป ๓. “ธุรกิจเป้าหมาย” ขอให้เพิ่ม ธุรกิจตัวแทนโอนเงินระหว่างประเทศ โดยธุรกิจตัวแทนโอนเงินระหว่างประเทศ หมายความว่า ธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเป็นตัวแทนโอนเงินระหว่างประเทศ ๔. ในบทคานียาม มาตรา ๓ “ธุรกิจเป้าหมาย” ควรเพิ่ม “ธุรกิจบัตรเครดิต” ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเงิน ด้วยหรือไม่ (เว้นแต่ผู้ร่างจะได้มีการกำหนดเพิ่มเติมใน (๘)) ๕. ธุรกิจบริการการชำระเงิน และ ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล จะเป็นเรื่องสำคัญ ในโลกธุรกิจทางการเงินใหม่ ต้องมีผู้รู้ที่มีประสบการณ์ที่ลงมือทำจริงเข้ามามีส่วนร่วม โดยมีบทบาทและหน้าที่ในการผลักดันเพื่อให้บรรลุผล ๖. “ผู้มีอำนาจในการจัดการ”: นิยามในข้อ (๒) และ (๓) อาจซ้ำซ้อนกัน ควรพิจารณาปรับปรุงให้กระชับและชัดเจนยิ่งขึ้น และควรพิจารณาเพิ่มเติมถึงอำนาจหน้าที่ที่สำคัญที่เข้าข่ายว่าเป็น "ผู้มีอำนาจในการจัดการ" ๗. “ผู้ถือหุ้นรายใหญ่”: นิยามที่กำหนดว่า “บุคคลที่ถือหุ้นหรือมีไว้ซึ่งหุ้นของผู้ประกอบธุรกิจเกินร้อยละสิบของหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด...” ควรพิจารณาทบทวนตัวเลข “ร้อยละสิบ” ว่าเหมาะสมหรือไม่ในบริบทของการเป็นศูนย์กลางทางการเงิน และควรกำหนดให้ชัดเจนว่า “หุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด” หมายถึงหุ้นประเภทใด (เช่น หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ)	มาตรา ๓๘ การประกอบธุรกิจเป้าหมายจะกระทำได้เฉพาะบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย หรือสาขาของนิติบุคคลต่างประเทศ โดยได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ โดยคำแนะนำของสำนักงาน ๒. ธุรกิจเป้าหมายใน (๘) หมายถึงธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุนธุรกิจทางการเงินเท่านั้น โดยคณะกรรมการสามารถกำหนดได้ โดยต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ๓. ธุรกิจเป้าหมายไม่ครอบคลุมถึงธุรกิจตัวแทนโอนเงินระหว่างประเทศ อย่างไรก็ดี คณะกรรมการฯ อาจประกาศกำหนดธุรกิจทางการเงินหรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุนธุรกิจทางการเงินเป็นธุรกิจเป้าหมายได้ ๔. ธุรกิจเป้าหมายไม่ครอบคลุมถึงธุรกิจบัตรเครดิต อย่างไรก็ดี คณะกรรมการฯ อาจประกาศกำหนดธุรกิจทางการเงินหรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุนธุรกิจทางการเงินเป็นธุรกิจเป้าหมายได้ ๕. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๖. ผู้มีอำนาจในการจัดการตาม (๒) หมายถึง ผู้มีอำนาจในการจัดการซึ่งมีตำแหน่งชัดเจนในการจัดการนั้น ๆ ในขณะที่ (๓) หมายถึง ผู้ที่มีอำนาจในการจัดการของธุรกิจโดยพฤตินัย โดยอาจมิได้มีตำแหน่งที่ชัดเจน ๗. การกำหนดนิยามของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ โดยเป็นบุคคลที่ถือหุ้นหรือมีไว้ซึ่งหุ้นเกินร้อยละสิบนั้น อ้างอิงจากมาตรา ๑๘ ของพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งกำหนดว่า “ห้ามมิให้บุคคลใดถือหุ้นหรือมีไว้ซึ่งหุ้นของสถาบันแห่งใดแห่งหนึ่งไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมเกินร้อยละสิบของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทย”

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	๘. มีข้อสังเกตเกี่ยวกับบทนิยามคำว่า “ผู้ถือหุ้นรายใหญ่” ที่กำหนดให้มีการนับรวมการถือหุ้นที่ถือโดยบริษัทที่มีผู้ถือหุ้นรายใหญ่อำนาจในการจัดการ ว่าอาจมีช่องให้เกิดการเลี่ยงกฎหมายได้ กล่าวคือ ในกรณีที่มีการจัดตั้งนิติบุคคลประเภทอื่นที่ไม่ใช่บริษัทเพื่อทำการถือหุ้นแทน เช่น ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน จะทำให้ไม่สามารถนับรวมการถือหุ้นตามบทนิยามดังกล่าวได้ นอกจากนี้ เนื่องจากบทนิยามคำว่า “ผู้ถือหุ้นรายใหญ่” มีการกำหนดไว้ในกฎหมายทางการเงินที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายธุรกิจ สถาบันการเงิน กฎหมายหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งแต่ละกฎหมายมีการกำหนดไว้แตกต่างกัน ดังนั้น เพื่อไม่ให้เกิดการกำหนดนิยามซ้ำซ้อนและเพื่อไม่ให้ผู้ใช้กฎหมายเกิดความสับสน ควรที่จะกำหนดความหมายของคำว่า “ผู้ถือหุ้นรายใหญ่” ให้สอดคล้องกัน ๙. “ผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ”: ควรกำหนดนิยามให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของบุคคลธรรมดา ควรพิจารณาใช้เกณฑ์จำนวนวันที่พำนักในประเทศไทยประกอบการพิจารณา ๑๐. มีข้อเสนอแนะในคำนิยาม "ผู้ถือหุ้นรายใหญ่" การไม่มีคำนิยามของ “บริษัทลูก” “บริษัทร่วม” ทำให้เกิดความไม่ชัดเจนในการพิจารณาอัตราส่วนของการถือหุ้นของบริษัทที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาการเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องสำหรับการนับรวมหุ้น ของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ยิ่งไปกว่านั้น ในวรรคสุดท้ายของคำจำกัดความที่กำหนดข้อสันนิษฐานและผลกฏเกณฑ์ในการพิสูจน์ให้การถือหุ้นที่ร้อยละ ๒๐ ในบริษัทใด ๆ ต้องอยู่ที่ผู้ประกอบการธุรกิจ ซึ่งในที่นี้ อาจรวมถึงกรณี “บริษัทจำกัด” ด้วย มิใช่เพียงกรณีของบริษัทมหาชนจำกัด หรือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ เท่านั้น จึงเป็นกรณีที่สามารถทำให้เกิดภาระเกินสมควรและเป็น การกำหนดสัดส่วนที่ไม่เหมาะสมต่อการบังคับใช้กับผู้ประกอบการธุรกิจโดยไม่คำนึงถึงสถานะของผู้ประกอบการธุรกิจที่แตกต่างกัน	๘. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๙. การกำหนดนิยามของผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ ในกรณีที่บุคคลธรรมดาจะพิจารณาจากการไม่มีสัญชาติไทย และไม่มีใบต่างด้าว หรือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ซึ่งเป็นการพิจารณาจากวัตถุประสงค์ในการอยู่ในประเทศไทย โดยไม่ต้องการพำนักในประเทศไทย ๑๐. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	<u>มาตรา ๔</u> ควรเพิ่มเติมข้อความให้ชัดเจนว่า ประกาศคณะกรรมการจะต้องไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ <u>มาตรา ๕</u> ๑. มาตรา ๕ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ให้มีคณะกรรมการตามมาตรา ๖ โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธาน ซึ่งจะให้นายกรัฐมนตรีไม่สามารถใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ได้อย่างเต็มที่ หรืออาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติเนื่องจากนายกรัฐมนตรีไม่มีโอกาสได้เข้าร่วมประชุมหรือเข้าถึงข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ๒. ควรพิจารณาเพิ่มเติมขอบเขตอำนาจของนายกรัฐมนตรีในการออกประกาศให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันการออกประกาศที่เกินขอบเขตอำนาจตามที่พระราชบัญญัตินี้ กำหนด	<u>มาตรา ๔</u> การออกกฎหมายลำดับรองจะกระทำได้โดยอยู่ภายใต้ขอบเขตวัตถุประสงค์ของร่าง พ.ร.บ. <u>มาตรา ๕</u> ๑. เนื่องจากการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน (Financial Hub) เพื่อดึงดูดผู้ประกอบการธุรกิจทางการเงินต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทยนั้น จำเป็นต้องมีการออกแบบสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสม การพัฒนาระบบการขออนุญาตประกอบธุรกิจให้รวดเร็วและเบ็ดเสร็จ การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจที่มีความเป็นสากล โปร่งใส และเอื้อต่อการประกอบธุรกิจ และการพัฒนาระบบนิเวศของอุตสาหกรรมการเงิน (Ecosystem) ของประเทศไทยให้สอดคล้องกับความต้องการของบริษัทด้านการเงินระดับโลก ซึ่งเป็นการดำเนินการในเชิงนโยบายระดับประเทศ และเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน จึงกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัติ ๒. การออกกฎหมายลำดับรองจะกระทำได้โดยอยู่ภายใต้ขอบเขตวัตถุประสงค์ของร่าง พ.ร.บ.
๓. หมวด ๑ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน (มาตรา ๖ - ๑๔)	<u>มาตรา ๖</u> ๑. จำนวนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (มาตรา ๖ (๓)): เห็นด้วยกับจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน แต่ไม่เกิน ๕ คน เพื่อความคล่องตัว แต่ควรระบุคุณสมบัติและความเชี่ยวชาญให้ชัดเจนยิ่งขึ้น นอกเหนือจากด้านการเงิน กฎหมายทางการเงิน และบัญชี เช่น ควรเพิ่มผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech), การบริหารความเสี่ยง, การกำกับดูแลกิจการที่ดี	<u>มาตรา ๖</u> ๑. ความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech) การบริหารความเสี่ยง และ การกำกับดูแลกิจการที่ดี (Corporate Governance) ถือเป็นความเชี่ยวชาญด้านการเงินหรือด้านกฎหมายทางการเงินได้ ๒. กำหนดให้รัฐมนตรีเสนอชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	(Corporate Governance) เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมการเงิน ๒. ที่มาของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ: ควรระบุให้ชัดเจนว่าการสรรหาและแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องผ่านกระบวนการสรรหาที่โปร่งใสเป็นธรรม และเปิดเผยต่อสาธารณะ โดยอาจแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาที่มีผู้เชี่ยวชาญจากภาคส่วนต่าง ๆ เข้าร่วม เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และเป็นอิสระอย่างแท้จริง ๓. องค์ประกอบคณะกรรมการฯ ตามมาตรา ๖ นั้น เห็นว่าควรตัดปลัดกระทรวงมหาดไทยออกจากคณะกรรมการฯ เนื่องจากเป็นกระทรวงที่ไม่ได้รักษาการกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเงิน รวมถึงควรตัดเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเนื่องจากการลงทุนในธุรกิจทางการเงินในลักษณะที่เน้นเทคโนโลยีและมีการจ้างงานน้อยไม่ควรได้สิทธิพิเศษ ควรเพิ่มปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ผู้อำนวยการสถาบันคุ้มครองเงินฝาก ผู้จัดการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในฐานะที่เป็นประธานบริษัท ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ (ประเทศไทย) เป็นกรรมการฯ โดยตำแหน่ง ๔. ควรมีการเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนหรือผู้มีประสบการณ์ตรงในธุรกิจทางการเงินร่วมเป็นกรรมการ เพื่อเพิ่มมุมมองจากภาคปฏิบัติ	๓. เนื่องจากคณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจในการกำหนดนโยบาย เพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงิน ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง ๔. กรรมการที่มาจากภาคเอกชนสามารถเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้
	<u>มาตรา ๗</u> ๑. ข้อ (๕) การดำรงตำแหน่งในธุรกิจที่เกี่ยวข้อง: ควรขยายความให้ชัดเจนครอบคลุมถึง “การมีส่วนได้เสีย” ที่มีนัยสำคัญในธุรกิจที่เกี่ยวข้อง นอกเหนือจากการดำรงตำแหน่ง เพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน ๒. ข้อ (๑๐) การมีส่วนได้เสียในนิติบุคคลที่มีประโยชน์ได้เสียเกี่ยวข้องกับคณะกรรมการ: ควรขยายความให้ครอบคลุมถึง “คู่สมรส” และ “บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ” เพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน	<u>มาตรา ๗</u> ๑. มาตรา ๗ (๑๐) กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่มีลักษณะต้องห้าม ในการเป็นกรรมการหรือผู้บริหาร หรือผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือมีส่วนได้เสียอย่างมีนัยสำคัญในนิติบุคคลซึ่งมีประโยชน์ได้เสียเกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ๒. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	๓. การดำรงตำแหน่งทางการเมือง: ควรระบุระยะเวลาการพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองที่ชัดเจนมากขึ้น เช่น ต้องพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี เพื่อความเป็นอิสระจากอิทธิพลทางการเมือง ๔. ควรเพิ่มลักษณะต้องห้าม: เช่น ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยร้ายแรง ไม่เคยถูกถอดถอนจากตำแหน่งเนื่องจากทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ไม่เคยถูกศาลพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับกฎหมายทางการเงิน เป็นต้น ๕. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอาจไม่จำเป็นต้องเป็นบุคคลที่มีสัญชาติไทย เพื่อให้สามารถดึงผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศมาให้ความเห็น/กำกับดูแลธุรกิจเป้าหมาย ซึ่งมีการประกอบกิจการอยู่ในต่างประเทศ	๓. มาตรา ๗ (๔) กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่มีลักษณะต้องห้าม ในการเป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ๔. มาตรา ๗ (๗) และ (๘) กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่มีลักษณะต้องห้าม ในการเคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ๕. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณา ร่าง พ.ร.บ. ต่อไป
	<u>มาตรา ๘ และ มาตรา ๙</u> ๑. การพ้นจากตำแหน่งกรณี “หย่อนความสามารถ” (มาตรา ๙ (๔)): ควรมีหลักเกณฑ์และกระบวนการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน โปร่งใส และเป็นธรรม เพื่อป้องกันการใช้อำนาจโดยมิชอบ ๒. การแต่งตั้งกรรมการแทน (มาตรา ๙ วรรคสอง): ควรระบุให้ชัดเจนว่าการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลง ต้องผ่านกระบวนการสรรหา เช่นเดียวกับการแต่งตั้งกรรมการในวาระปกติ	<u>มาตรา ๘ และ มาตรา ๙</u> ๑. การพิจารณาให้ออกจากตำแหน่งเพราะหย่อนความสามารถ สอดคล้องกับกฎหมายกำกับดูแลที่มีอยู่ในปัจจุบัน ๒. วิธีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิกำหนดไว้ในมาตรา ๖ โดยให้รัฐมนตรีเสนอชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง
	<u>มาตรา ๑๐</u> ๑. การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับจรรยาบรรณ (Code of Conduct) และการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Corporate Governance): ควรเพิ่มอำนาจหน้าที่ให้คณะกรรมการสามารถกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับจรรยาบรรณและการกำกับดูแลกิจการที่ดี สำหรับผู้ประกอบการเป้าหมาย เพื่อส่งเสริมความโปร่งใสและความน่าเชื่อถือ	<u>มาตรา ๑๐</u> ๑. การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับจรรยาบรรณ (Code of Conduct) และการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Corporate Governance) เป็นอำนาจของคณะกรรมการในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจเป้าหมายตามมาตรา ๕๔

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	๒. การส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร: ควรกำหนดให้คณะกรรมการมีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมการเงิน เช่น การร่วมมือกับสถาบันการศึกษา หน่วยงานฝึกอบรม เพื่อพัฒนาหลักสูตร และทักษะที่จำเป็นต่อการเป็นศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน ๓. การส่งเสริมนวัตกรรมทางการเงิน: ควรกำหนดให้คณะกรรมการมีบทบาทในการส่งเสริมนวัตกรรมทางการเงิน (FinTech) เช่น การจัดตั้ง Regulatory Sandbox เพื่อทดสอบนวัตกรรมใหม่ๆ ภายใต้การกำกับดูแลที่ยืดหยุ่น ๔. การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ ESG (Environmental, Social, and Governance): ควรเพิ่มอำนาจหน้าที่ให้คณะกรรมการสามารถกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ ESG เพื่อส่งเสริมการประกอบธุรกิจอย่างยั่งยืนและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ๕. การให้ความเห็นต่อหน่วยงานกำกับดูแลอื่น: ควรเพิ่มอำนาจให้คณะกรรมการสามารถให้ความเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานกำกับดูแลอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ธปท. หรือ ก.ล.ต. ในประเด็นที่อาจส่งผลกระทบต่อความเป็นศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน ๖. มีข้อสังเกต เกี่ยวกับการที่จะดึงดูดให้บริษัทข้ามชาติที่เป็นเป้าหมายเข้ามาจัดตั้งใน Fin Hub นอกจากสิทธิประโยชน์ทั้ง Financial และ Non-Financial แล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบนิเวศของอุตสาหกรรมการเงินของประเทศด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง (๑) ด้านการพัฒนาทักษะของแรงงานให้พร้อมรองรับการจ้างงาน เช่น ด้านภาษาความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาใหม่ๆ ทั้งด้านการเงินและ IT และ (๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน Back office support และ Financial payment ที่จะช่วยให้การจัดตั้งและ operate ในไทยทำได้ง่ายขึ้น ตลอดจนการให้ความสำคัญกับ (๓) Green ecosystem ด้วย โดยใน พ.ร.บ. ระบุไว้ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ในการส่งเสริมระบบนิเวศ	๒. การส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมการเงินเป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการในการโยบาย เพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงิน ๓. การส่งเสริมนวัตกรรมทางการเงินเป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการในการโยบาย เพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงิน ๔. การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ ESG (Environmental, Social, and Governance) เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการในการโยบาย เพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงิน ๕. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๖. การกำหนดแนวทางในการพัฒนาระบบนิเวศของอุตสาหกรรมการเงินของประเทศเป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการในการกำหนดนโยบาย เพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงิน

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	อย่างไรก็ตาม การพัฒนาระบบนิเวศที่กล่าวมานั้น ล้วนเป็นเรื่องที่สำนักงานไม่สามารถขับเคลื่อนได้เองทั้งหมด จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของหน่วยงานอื่น	
	<u>มาตรา ๑๑</u> การประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์: ควรระบุให้ชัดเจนว่าคณะกรรมการสามารถประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ โดยต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด เพื่อความคล่องตัวและประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	<u>มาตรา ๑๑</u> การประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์สามารถดำเนินการได้ตามพระราชกำหนดว่าด้วยการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓
	<u>มาตรา ๑๒</u> การมีส่วนได้เสีย (มาตรา ๑๒): ควรขยายความให้ครอบคลุมถึง "คู่สมรส" และ "บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ" เพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน	<u>มาตรา ๑๒</u> จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป
	<u>มาตรา ๑๓</u> ๑. องค์ประกอบของคณะอนุกรรมการ: ควรระบุให้ชัดเจนว่าองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการต้องมีความหลากหลายและมีผู้เชี่ยวชาญจากภาคส่วนต่าง ๆ เข้าร่วม ๒. การรายงานผลการดำเนินงาน: ควรระบุให้ชัดเจนว่าคณะอนุกรรมการต้องรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการอย่างสม่ำเสมอ	<u>มาตรา ๑๓</u> การกำหนดองค์ประกอบของคณะอนุกรรมการขึ้นอยู่กับการพิจารณาของคณะกรรมการ และคณะกรรมการอาจกำหนดให้คณะอนุกรรมการต้องรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการอย่างสม่ำเสมอได้
	<u>มาตรา ๑๔</u> ควรเปิดเผยหลักเกณฑ์การกำหนดค่าตอบแทนและประโยชน์ตอบแทนอื่นต่อสาธารณะ เพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้	<u>มาตรา ๑๔</u> การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจำเป็นต้องคำนึงถึงพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ด้วย
๔. หมวด ๒ สำนักงานคณะกรรมการ กำกับและส่งเสริม ศูนย์กลางการประกอบ	<u>มาตรา ๑๕</u> ๑. ควรเพิ่มวัตถุประสงค์ที่เน้น “การพัฒนาอย่างยั่งยืน” เข้าไปด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มของโลกที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และการเงินที่ยั่งยืน (Sustainable Finance) เช่น “ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทาง	<u>มาตรา ๑๕</u> ๑. การพัฒนาอย่างยั่งยืนถือเป็นวัตถุประสงค์ในส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงินที่คณะกรรมการสามารถกำหนดเป็นนโยบายเพิ่มเติมได้

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
ธุรกิจทางการเงิน (มาตรา ๑๕ – ๒๖)	การเงินที่ยั่งยืน” หรือ “ส่งเสริมการประกอบธุรกิจเป้าหมายที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (ESG)” ๒. ควรเพิ่มวัตถุประสงค์ที่เน้น “การคุ้มครองผู้บริโภคและนักลงทุน” เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความเป็นธรรมในตลาดการเงิน เช่น “กำกับดูแลการประกอบธุรกิจเป้าหมายเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคและนักลงทุน” ๓. ควรเพิ่มวัตถุประสงค์ที่เน้น “การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย” เพื่อป้องกันไม่ให้ประเทศไทยถูกใช้เป็นฐานในการฟอกเงินหรือสนับสนุนการก่อการร้าย ๔. บทบาทหน้าที่ของสำนักงานตามมาตรา ๑๕ (๔) กำกับดูแลการประกอบธุรกิจเป้าหมาย ซึ่งในข้อนี้หากพิจารณาบทนิยาม ธุรกิจเป้าหมายแล้ว จะมีความหมายว่ามีการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยด้วยหรือไม่อย่างไร ถึงแม้จะมีการกำหนดเป็นข้อยกเว้นไว้ใน มาตรา ๓๖ แล้วก็ตาม เนื่องจากในหลายมาตราจะใช้ คำว่า “ธุรกิจเป้าหมาย” ซึ่งไม่ได้มีการยกเว้นเหมือนมาตรา ๓๖ จึงอาจทำให้มีความเข้าใจในเจตนารมณ์ที่คลาดเคลื่อนไปได้	๒. การคุ้มครองผู้บริโภคและนักลงทุนเป็นอำนาจของคณะกรรมการในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจเป้าหมายตามมาตรา ๕๔ ๓. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินสามารถประกาศให้ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายต้องมีหน้าที่รายงานข้อมูลและเป็นไปตามพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ๔. สำนักงานมีหน้าที่ในการกำกับดูแลธุรกิจเป้าหมาย ซึ่งหมายถึงนิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจภายใต้ Financial Hub
	<u>มาตรา ๑๖</u> ควรระบุในกฎหมายให้ชัดเจนว่าสำนักงานจะต้องมีความเป็นอิสระ (Independence) ในการดำเนินงาน ปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง เพื่อให้สามารถกำกับดูแลและส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ	<u>มาตรา ๑๖</u> ผู้อำนวยการมีหน้าที่รับผิดชอบการบริหารกิจการของสำนักงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ รวมทั้งนโยบาย แผน และมาตรการที่คณะกรรมการกำหนด
	<u>มาตรา ๑๗ และ ๑๘</u> ๑. ควรเพิ่มอำนาจให้สำนักงานฯ สามารถ “เข้าถึงข้อมูล” ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลและตรวจสอบ เช่น ข้อมูลธุรกรรมทางการเงิน ข้อมูลลูกค้า ข้อมูลการลงทุน เป็นต้น โดยต้องคำนึงถึงการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย	<u>มาตรา ๑๗ และ ๑๘</u> ๑. มาตรา ๖๖ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสามารถตรวจสอบกิจการ สินทรัพย์ และหนี้สินของผู้ประกอบธุรกิจ รวมทั้งสมุดบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบธุรกิจได้ ๒. การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานกำกับดูแลในต่างประเทศ ถือเป็นหน้าที่และอำนาจของสำนักงานตามมาตรา ๑๗ (๕)

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	๒. ควรเพิ่มอำนาจให้สำนักงานฯ สามารถ “ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานกำกับดูแลในต่างประเทศ” เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสพการณ์ และแนวปฏิบัติที่ดีในการกำกับดูแลศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน ๓. ควรเพิ่มอำนาจให้สำนักงานฯ สามารถ “ดำเนินการวิจัยและพัฒนา” เกี่ยวกับนวัตกรรมทางการเงิน เทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech) และการพัฒนาศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงินอย่างยั่งยืน ๔. ควรเพิ่มหน้าที่ให้สำนักงานฯ จัดทำ “รายงานผลกระทบทางเศรษฐกิจ และสังคม” (Economic and Social Impact Assessment) ของการดำเนินงานของศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน เพื่อประเมิน ผลลัพธ์และผลกระทบของการดำเนินงานต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม และประชาชนโดยรวม ๕. ควรเพิ่มหน้าที่ให้สำนักงานฯ “ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ” (Financial Literacy) เกี่ยวกับการเงิน การลงทุน และการประกอบธุรกิจเป้าหมายให้แก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและสามารถตัดสินใจทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๖. ควรเพิ่มหน้าที่ให้สำนักงานฯ สามารถ “ระงับ” การทำธุรกรรมทางการเงินที่ต้องสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือการกระทำความผิดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจเป้าหมาย	๓. การดำเนินการวิจัยและพัฒนาถือเป็นหน้าที่และอำนาจของสำนักงานตามมาตรา ๑๗ (๑) ๔. การจัดทำรายงานผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมถือเป็นหน้าที่และอำนาจของสำนักงานตามมาตรา ๑๗ (๑) ๕. การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ (Financial Literacy) เกี่ยวกับการเงินถือเป็นหน้าที่และอำนาจของสำนักงานตามมาตรา ๑๗ (๒) ๖. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินสามารถประกาศให้ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายต้องมีหน้าที่รายงานข้อมูลและเป็นไปตามพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒
	<u>มาตรา ๑๘</u> ๑. ควรพิจารณากำหนดให้มี “กองทุน” เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสำนักงานฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการวิจัยและพัฒนา การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และการคุ้มครองผู้บริโภคและนักลงทุน	<u>มาตรา ๑๘</u> ๑. มาตรา ๑๘ กำหนดทุนและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงานไว้แล้ว ๒. มาตรา ๒๔ กำหนดให้มีการตรวจสอบรายงานทางการเงินของสำนักงานโดยสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีอิสระที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเห็นชอบ

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	๒. ควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการบริหารจัดการทุนและทรัพย์สินของสำนักงานฯ ให้มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีประสิทธิภาพ ๓. เสนอปรับปรุงถ้อยคำในมาตรา ๑๙ วรรค ๓ จาก “รายได้ของสถาบันไม่ต้องนำส่งคลัง...” เป็น “รายได้ของสำนักงานไม่ต้องนำส่งคลัง” <u>มาตรา ๒๒-๒๖</u> ๑. ควรเพิ่มการกำหนดให้มีการ “ประเมินผลการดำเนินงาน” (Performance Evaluation) ของสำนักงานฯ อย่างเป็นอิสระ เพื่อประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ ๒. ควรเพิ่มการกำหนดให้มีการ “เปิดเผยข้อมูล” (Disclosure) เกี่ยวกับการดำเนินงาน ฐานะทางการเงิน และผลการดำเนินงานของสำนักงานฯ ให้แก่สาธารณชนอย่างโปร่งใสและสม่ำเสมอ ๓. ควรเพิ่มการกำหนดให้มีการ “รับฟังความคิดเห็น” (Public Consultation) จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ในการกำหนดนโยบาย กฎเกณฑ์ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสำนักงานฯ ๔. ในมาตรา ๒๖ ควรระบุให้ชัดเจนว่ารายงานประจำปีที่สำนักงานจัดทำนั้น นอกเหนือจากเนื้อหาที่ระบุในมาตรานี้แล้ว ควรจะต้องมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ "การประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคม" ที่จัดทำขึ้นตามข้อเสนอแนะข้างต้นด้วย	๓. จะพิจารณาปรับปรุงถ้อยคำต่อไป <u>มาตรา ๒๒-๒๖</u> ๑. มาตรา ๒๖ กำหนดให้สำนักงานทำรายงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและเผยแพร่ต่อสาธารณชน ๒. มาตรา ๒๖ กำหนดให้สำนักงานทำรายงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและเผยแพร่ต่อสาธารณชน ๓. การรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ถือเป็นหน้าที่และอำนาจของสำนักงานตามมาตรา ๑๗ (๔) ๔. การประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมสามารถกำหนดเป็นรายละเอียดในการจัดทำรายงานประจำปีได้
๕. หมวด ๓ ผู้อำนวยการ (มาตรา ๒๗ – ๓๔)	<u>มาตรา ๒๗</u> ๑. ผู้อำนวยการอาจไม่จำเป็นต้องเป็นบุคคลที่มีสัญชาติไทย เพื่อให้สามารถดึงผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศมาให้ความเห็น/กำกับดูแลธุรกิจเป้าหมาย ซึ่งมีการประกอบกิจการอยู่ในต่างประเทศ ทั้งนี้ สำนักงานอาจพิจารณาใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันภายในได้	<u>มาตรา ๒๗</u> ๑. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๒. คณะกรรมการอาจกำหนดกระบวนการสรรหาผู้อำนวยการเพิ่มเติมได้ ๓. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	๒. ความชัดเจนในการสรรหา: แม้จะกำหนดให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของรัฐมนตรี แต่ควรเพิ่มเติมกระบวนการสรรหาที่โปร่งใสและเป็นธรรม เช่น การจัดตั้งคณะกรรมการสรรหาที่มีผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ผู้อำนวยการที่เหมาะสมที่สุด ๓. การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย: ควรพิจารณาเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ภาคเอกชน สถาบันการเงิน มีส่วนร่วมในกระบวนการสรรหาในรูปแบบที่เหมาะสม เช่น การให้ความเห็นต่อคุณสมบัติและวิสัยทัศน์ของผู้สมัคร <u>มาตรา ๒๘</u> ๑. ข้อ (๑) และ (๒) เรื่องการพ้นจากตำแหน่งในธุรกิจเป้าหมาย: เห็นด้วยกับการกำหนดระยะเวลาห้ามดำรงตำแหน่ง ๑ ปี แต่ควรระบุให้ชัดเจนว่า "ตำแหน่งใด" ในที่นี้ครอบคลุมถึงตำแหน่งใดบ้าง และอาจพิจารณาขยายระยะเวลาห้ามดำรงตำแหน่งเป็น ๒ ปี สำหรับตำแหน่งที่มีอำนาจในการกำหนดนโยบายหรือการตัดสินใจที่สำคัญ เพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนที่อาจเกิดขึ้น ๒. เพิ่มคุณสมบัติด้านความเข้าใจเทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech): เนื่องจากเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในธุรกิจการเงินยุคใหม่ ควรเพิ่มคุณสมบัติด้านความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ด้านเทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech) และนวัตกรรมทางการเงิน ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้อำนวยการสามารถกำกับดูแลและส่งเสริมธุรกิจเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับ FinTech ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๓. เพิ่มคุณสมบัติด้านความเข้าใจบริบทการเงินระหว่างประเทศ: เนื่องจากร่าง พ.ร.บ. นี้มุ่งหวังให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงินของโลก ดังนั้น ผู้อำนวยการควรมีคุณสมบัติที่แสดงถึงความเข้าใจในบริบทการเงินระหว่างประเทศ กฎระเบียบสากล และมาตรฐานการกำกับดูแลในระดับนานาชาติ	<u>มาตรา ๒๘</u> ๑. มาตรา ๒๘ (๑) กำหนดลักษณะต้องห้าม ในกรณีที่เคยเป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญในผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมาย เว้นแต่จะพ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ๒. คณะกรรมการสามารถกำหนดคุณสมบัติเพิ่มเติมในการสรรหาผู้อำนวยการได้ ๓. คณะกรรมการสามารถกำหนดคุณสมบัติเพิ่มเติมในการสรรหาผู้อำนวยการได้ ๔. กำหนดไว้ในลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ แล้ว ๕. กำหนดไว้ในลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ แล้ว

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	๔. เพิ่มลักษณะต้องห้าม: ควรเพิ่มลักษณะต้องห้าม กรณีเป็นบุคคลที่อยู่ระหว่างถูกกล่าวหาหรือดำเนินคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดตาม พ.ร.บ. นี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ๕. มีข้อสังเกตเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้อำนวยการ ซึ่งเป็นผู้บริหารสูงสุดของสำนักงานที่มีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็น Fin Hub ควรเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามในเรื่อง “เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต” ซึ่งจะสอดคล้องกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของคณะกรรมการและผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายด้วย	
	<u>มาตรา ๒๙</u> ๑. การประเมินผลงาน: ควรระบุหลักเกณฑ์การประเมินผลงานที่ชัดเจนและวัดผลได้ โดยอาจเชื่อมโยงกับเป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของสำนักงานและนโยบายการส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน ๒. การเปิดเผยสัญญาจ้าง: เพื่อความโปร่งใส ควรพิจารณาให้มีการเปิดเผยสาระสำคัญของสัญญาจ้าง เช่น ระยะเวลาการจ้าง ค่าตอบแทน และเงื่อนไขการพ้นจากตำแหน่ง ให้สาธารณชนรับทราบ	<u>มาตรา ๒๙</u> ๑. มาตรา ๓๑ กำหนดให้ผู้อำนวยการมีหน้าที่และอำนาจในการบริหารกิจการของสำนักงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน ซึ่งการประเมินผลงานสามารถอ้างอิงตามผลสัมฤทธิ์ดังกล่าว ๒. การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจำเป็นต้องคำนึงถึงพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ด้วย
	<u>มาตรา ๓๐</u> ๑. ข้อ (๕) การให้ออกโดยคณะรัฐมนตรี: เห็นด้วยกับการกำหนดเหตุผลในการให้ออก แต่ควรระบุให้ชัดเจนว่า “หย่อนความสามารถ” หมายถึงกรณีใดบ้าง เพื่อป้องกันการใช้ดุลยพินิจที่กว้างเกินไป และอาจเพิ่มเหตุแห่งการให้ออกในกรณี “ไม่ผ่านการประเมินผลงานตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด” ๒. การอุทธรณ์: ควรเปิดโอกาสให้ผู้อำนวยการสามารถอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากตำแหน่งได้ ในกรณีที่เห็นว่าไม่เป็นธรรม	<u>มาตรา ๓๐</u> ๑. การพิจารณาให้ออกจากตำแหน่งเพราะหย่อนความสามารถ สอดคล้องกับกฎหมายกำกับดูแลที่มีอยู่ในปัจจุบัน ๒. ผู้อำนวยการสามารถอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองได้

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	<u>มาตรา ๓๑</u> ๑. ควรเพิ่มหน้าที่ของผู้อำนวยการตามมาตรา ๓๑ ให้มาตรฐานการเปิดเผยและเผยแพร่ข้อมูลการตัดสินใจ ข้อมูลการประชุม ของคณะกรรมการฯ และผู้บริหารระดับสูง รวมถึงการเปิดเผยประวัติและ Conflict of Interest ของผู้ที่มีส่วนในการตัดสินใจ ๒. ข้อ (๑) การบริหารกิจการของสำนักงาน: ควรระบุขอบเขตอำนาจในการบริหารกิจการของสำนักงานให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น การบริหารงบประมาณ การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารความเสี่ยง ๓. ข้อ (๖) การแต่งตั้งรองผู้อำนวยการ: เห็นด้วยกับการแต่งตั้งรองผู้อำนวยการ แต่ควรระบุจำนวนรองผู้อำนวยการที่เหมาะสม และกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของรองผู้อำนวยการแต่ละคนให้ชัดเจน ๔. เพิ่มหน้าที่และอำนาจในการส่งเสริมความรู้ทางการเงิน (Financial Literacy): ควรเพิ่มหน้าที่และอำนาจให้ผู้อำนวยการมีบทบาทในการส่งเสริมความรู้ทางการเงิน (Financial Literacy) ให้แก่ประชาชน เพื่อสร้างความตระหนักรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเงิน การลงทุน และการบริหารจัดการความเสี่ยง ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงินอย่างยั่งยืน ๕. เพิ่มหน้าที่และอำนาจในการประสานงานกับหน่วยงานกำกับดูแลในต่างประเทศ: เพื่อให้การกำกับดูแลและการส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรเพิ่มหน้าที่และอำนาจให้ผู้อำนวยการสามารถประสานงาน แลกเปลี่ยนข้อมูล และร่วมมือกับหน่วยงานกำกับดูแลในต่างประเทศได้	<u>มาตรา ๓๑</u> ๑. ข้อมูลดังกล่าวสามารถเปิดเผยต่อหน่วยงานกำกับดูแลเพื่อตรวจสอบได้ ๒. การบริหารกิจการของสำนักงาน หมายรวมถึง การบริหารงบประมาณ การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารความเสี่ยง ๓. จำนวนรองผู้อำนวยการที่เหมาะสมขึ้นอยู่กับขนาดและโครงสร้างขององค์กร ๔. การส่งเสริมความรู้ทางการเงิน ถือเป็นหน้าที่และอำนาจของสำนักงานตามมาตรา ๓๑ (๑) ๕. การประสานงานกับหน่วยงานกำกับดูแลในต่างประเทศถือเป็นหน้าที่และอำนาจของสำนักงานตามมาตรา ๓๑ (๑)
	<u>มาตรา ๓๔</u> การแต่งตั้งผู้รักษาการแทน: เห็นด้วยกับหลักการ แต่ควรระบุระยะเวลาสูงสุดในการรักษาการแทน เพื่อป้องกันการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งรักษาการแทนเป็นเวลานานเกินไป	<u>มาตรา ๓๔</u> ระยะเวลาในการรักษาการแทนขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่ผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
๖. หมวด ๔ การอนุญาตให้ประกอบ ธุรกิจเป้าหมาย (มาตรา ๓๕ – ๔๕)	<u>มาตรา ๓๕</u> ๑. ความชัดเจนของค่านิยาม (มาตรา ๓๕): ควรให้ค่านิยามที่ชัดเจนยิ่งขึ้นสำหรับ “ธุรกิจเป้าหมาย” “ธุรกิจที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุนธุรกิจทางการเงิน” และ “ผู้มีส่วนได้เสีย” เพื่อป้องกันการตีความที่กว้างหรือแคบเกินไป และลดความเสี่ยงในการใช้ดุลยพินิจที่อาจนำไปสู่การเลือกปฏิบัติ ๒. การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย (มาตรา ๓๕): ควรเพิ่มกระบวนการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Consultation) เช่น ผู้ประกอบธุรกิจ นักลงทุน และผู้บริโภค ในขั้นตอนการกำหนดประเภทและขอบเขตของการอนุญาต เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและการยอมรับ ๓. การที่คณะกรรมการจะประกาศกำหนดประเภทและขอบเขตการอนุญาตในการประกอบธุรกิจเป้าหมายตามร่างมาตรา ๓๕ ต้องกำหนดหลักการที่ชัดเจนไม่ให้เกิดการบังคับใช้ร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ ครอบคลุมไปถึงการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตหรืออยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานกำกับดูแลปัจจุบันอยู่แล้ว เนื่องจากอาจทำให้ผู้ที่ประกอบธุรกิจดังกล่าวต้องขออนุญาตตามร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ด้วย มิฉะนั้นจะมีโทษอาญาตามร่างมาตรา ๖๙ อีกทั้งแม้ผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวจะได้รับอนุญาตตามร่างพระราชบัญญัติฯ นี้แล้ว ก็อาจไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของร่างพระราชบัญญัติฯ ได้ เช่น การที่ต้องให้บริการแก่ผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศเท่านั้นตามร่างมาตรา ๕๓ และอาจทำให้เกิดผลไม่พึงประสงค์จากการที่ผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวอาจไม่ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายของหน่วยงานกำกับดูแลเดิมอีกตามร่างมาตรา ๓๖ ๔. มาตรา ๓๕ ขอให้กำหนดหลักเกณฑ์ในการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจเป้าหมายสำหรับผู้ประกอบธุรกิจใน Financial hub ที่เหมาะสมโดยไม่แตกต่างกับหลักเกณฑ์สำหรับผู้ประกอบธุรกิจในประเทศ จนสร้างความเสียเปรียบ หรือความไม่เท่าเทียมกันต่อผู้ประกอบธุรกิจประเภทเดียวกันที่ตั้งอยู่ภายในประเทศ	<u>มาตรา ๓๕</u> ๑. นิยามของ “ธุรกิจเป้าหมาย” กำหนดไว้ในมาตรา ๓ ๒. มาตรา ๓๕ วรรคสอง กำหนดว่า ในกรณีที่การกำหนดประเภทและขอบเขตของการอนุญาตในการประกอบธุรกิจเป้าหมายมีความเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานกำกับดูแลอื่น ให้คณะกรรมการพิจารณาร่วมกับหน่วยงานกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องนั้นก่อน ๓. มาตรา ๕๓ กำหนดว่าในการประกอบธุรกิจเป้าหมาย ผู้ประกอบธุรกิจต้องชักชวน ขายสินค้า โฆษณา หรือให้บริการแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ ดังนั้น ประเภทและขอบเขตการอนุญาตในการประกอบธุรกิจเป้าหมายจะไม่ครอบคลุมไปถึงการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตหรืออยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานกำกับดูแลปัจจุบัน ๔. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	<u>มาตรา ๓๖</u> ๑. การบูรณาการกับกฎหมายอื่น (มาตรา ๓๖): ควรระบุให้ชัดเจนว่ากฎหมายใดบ้างที่จะถูกยกเว้น และกฎหมายใดบ้างที่ยังคงมีผลบังคับใช้เพื่อป้องกันความสับสนและลดความเสี่ยงในการตีความกฎหมายที่ขัดแย้งกัน ๒. ควรเพิ่ม (๘) กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจตัวแทนโอนเงินระหว่างประเทศ ๓. ต้องระมัดระวังการขออนุญาตประกอบธุรกิจทางการเงินตามร่าง พ.ร.บ. นี้ โดยที่ผู้ขออนุญาตนั้นอาจมีเป้าประสงค์ในการควบรวมธุรกิจเดิมตามกฎหมายที่ได้รับการยกเว้นในมาตรา ๓๖ ซึ่งอาจต้องมีการกำหนดมาตรา Anti-Cartel ๔. ความหมายของคำว่า “บริษัทในกลุ่มธุรกิจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง” ตามมาตรา ๓๖ ว่าหมายถึงกฎหมายใดบ้าง ๕. หลักการของร่างมาตรา ๓๖ มีไว้เพื่อรองรับให้ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายตามร่างพระราชบัญญัติฯ (ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย) อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ที่สำนักงาน OSA กำหนด โดยไม่ต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานกำกับดูแลปัจจุบัน (๓ Regs) และไม่ต้องนำกฎหมายของ ๓ Regs มาใช้บังคับ แต่เนื่องจากกฎหมายกำกับดูแลธุรกิจทางการเงินในปัจจุบันบางฉบับ เช่น กฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน มีบทบัญญัติว่าด้วยการกำกับดูแลกลุ่มธุรกิจในลักษณะแบบรวมกลุ่ม ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้กลุ่มธุรกิจดังกล่าวมีความมั่นคงและเพื่อรักษาเสถียรภาพของระบบ ดังนั้น ในกรณีที่กลุ่มธุรกิจตามกฎหมายดังกล่าวมีผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย อยู่ในกลุ่มธุรกิจตามกฎหมายฉบับใด ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายก็ยังจำเป็นต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานกำกับดูแลปัจจุบัน ในลักษณะของการกำกับแบบรวมกลุ่มตามกฎหมายฉบับนั้น ร่วมกับการอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงาน OSA ตามร่างพระราชบัญญัติฯ	<u>มาตรา ๓๖</u> ๑. มาตรา ๓๖ ระบุว่า ไม่ให้นำกฎหมายดังต่อไปนี้ มาใช้บังคับกับการประกอบธุรกิจเป้าหมาย เว้นแต่ผู้ประกอบธุรกิจนั้นเป็นบริษัทในกลุ่มธุรกิจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (๑) กฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน (๒) กฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน (๓) กฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (๔) กฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (๕) กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล (๖) กฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต (๗) กฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ๒. การยกเว้นไม่ให้นำกฎหมายมาใช้บังคับได้พิจารณาให้สอดคล้องกับธุรกิจเป้าหมาย ทั้งนี้ การประกอบธุรกิจตัวแทนโอนเงินระหว่างประเทศไม่ใช่ธุรกิจเป้าหมาย ๓. ตามมาตรา ๔๕ การควบรวมธุรกิจภายใต้ Financial Hub ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อนดำเนินการ โดยต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ๔. หมายถึงบทบัญญัติที่ใช้ในการกำกับดูแลบริษัทในกลุ่มธุรกิจตามกฎหมาย (๑) – (๗) ๕. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๖. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	ด้วย จึงเป็นที่มาของกำหนดข้อยกเว้นไว้ในตอนท้ายของร่างมาตรา ๓๖ วรคหนึ่ง อย่างไรก็ดี จากถ้อยคำตามร่างมาตรา ๓๖ วรคหนึ่ง ของร่างพระราชบัญญัติฯ ที่กำหนดว่า “... เว้นแต่ผู้ประกอบการธุรกิจนั้นเป็นบริษัทในกลุ่มธุรกิจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง” อาจทำให้ตีความได้ว่า หากผู้ประกอบการธุรกิจเป้าหมายอยู่ในกลุ่มธุรกิจตามกฎหมายใด ๆ ก็ตามใน (๑)-(๗) แล้ว จะต้องนำกฎหมายทั้ง ๗ ฉบับตาม (๑)-(๗) มาใช้บังคับทั้งหมด ซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักการของร่างมาตรา ๓๖ ที่กล่าวมาข้างต้น จึงขอเสนอให้ตัดถ้อยคำดังกล่าวออก และเพิ่มเติมเป็นวรรคสองของร่างมาตรา ๓๖ แทนว่า “ในกรณีที่กฎหมายตามวรรคหนึ่งมีบทบัญญัติว่าด้วยการกำกับดูแลกลุ่มธุรกิจ และผู้ประกอบการธุรกิจเป็นบริษัทในกลุ่มธุรกิจตามกฎหมายดังกล่าวให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการกำกับดูแลกลุ่มธุรกิจและบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับกับผู้ประกอบการธุรกิจดังกล่าวด้วย” ๖. การไม่นำกฎหมายเฉพาะมาใช้บังคับกับผู้ประกอบการธุรกิจใน Financial hub อาจสร้างความไม่เท่าเทียมกัน ในแง่ของการกำกับดูแลจากหน่วยงานกำกับดูแลที่เกี่ยวข้อง และอาจกระทบถึงสิทธิและความคุ้มครองต่าง ๆ ที่ลูกค้าจะได้รับจากข้อกำหนดตามกฎหมายเฉพาะ รวมถึงอาจก่อให้เกิดความได้เปรียบ เสียเปรียบในด้านการแข่งขัน	มาตรา ๓๗ การกำหนดเขตพื้นที่เพื่อผู้ประกอบการเป้าหมายจะเป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน ความสะดวกในการเข้าถึง และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
	<u>มาตรา ๓๗</u> ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนในการกำหนดเขตพื้นที่ประกอบการธุรกิจเป้าหมาย โดยคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน ความสะดวกในการเข้าถึง และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	มาตรา ๓๗ การกำหนดเขตพื้นที่เพื่อผู้ประกอบการเป้าหมายจะเป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน ความสะดวกในการเข้าถึง และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	<u>มาตรา ๓๘</u> ๑. มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง อาจพิจารณาแก้ไขคำว่า “สาขาของนิติบุคคลต่างประเทศ” เป็น “นิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย” เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๓ นิยามคำว่า “ผู้ประกอบการธุรกิจ” ๒. การมีผลบังคับใช้ (มาตรา ๓๘ วรรคสอง): การบัญญัติให้ได้รับยกเว้นจากกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อาจทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบกับผู้ประกอบการไทย และอาจขัดกับพันธกรณีระหว่างประเทศบางประการ จึงต้องพิจารณากลไกการกำกับดูแลกิจการที่มีผู้ลงทุนต่างชาติให้รัดกุม เหมาะสม ไม่ให้เกิดการเอาเปรียบผู้ประกอบการไทย ๓. การยกเว้นการบังคับใช้กฎหมายกับผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๓๘ มีข้อสังเกตในมาตรา ๓๘ เกี่ยวกับการยกเว้นมาตรา ๖๗ แห่ง พ.ร.บ. บริษัทมหาชนจำกัดฯ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องการมีกรรมการที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ว่าจะต้องมีหลักเกณฑ์ใดมาทดแทนการผ่อนผันหน้าที่ดังกล่าวหรือไม่ เพื่อให้หน่วยงานทางการสามารถกำกับดูแลนิติบุคคลดังกล่าวได้ตามความเหมาะสม ๔. ในการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจนั้น ควรกำหนดเงื่อนไขให้แยกการประกอบธุรกิจในศูนย์กลางฯ และนอกศูนย์กลางฯ ออกจากกันให้ชัดเจน เพื่อมิให้ปัญหาที่เกิดขึ้นในศูนย์กลางฯ ส่งผ่านมากระทบความน่าเชื่อถือของระบบเศรษฐกิจการเงินโดยรวมของประเทศ ๕. มาตรา ๓๘ วรรคสาม ที่กำหนดว่า “มิให้นำความในมาตรา ๑๑๐๕ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับ” ซึ่งมาตรา ๑๑๐๕ วรรคสาม กำหนดว่า “อนึ่ง เงินส่งใช้ค่าหุ้นคราวแรกนั้นต้องมีไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าแห่งมูลค่าของหุ้นที่ตั้งไว้” การมีเงินทุนเข้ามาในบริษัทจะช่วยให้บริษัทมีสภาพคล่องทางการเงินที่ดี ซึ่งมาตรา ๑๑๐๕	<u>มาตรา ๓๘</u> ๑. มาตรา ๓๘ เป็นการกำหนดผู้ที่สามารถยื่นขอประกอบธุรกิจเป้าหมาย ซึ่งแตกต่างจากนิยาม “ผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ” ตามมาตรา ๓ ๒. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๓. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๔. มาตรา ๕๓ กำหนดว่าในการประกอบธุรกิจเป้าหมาย ผู้ประกอบธุรกิจต้องชักชวน ขายสินค้า โฆษณา หรือให้บริการแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ โดยไม่ได้พิจารณาจากที่ตั้งของการประกอบธุรกิจ ๕. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	วรรคสาม ประสงค์ให้ผู้ถือหุ้นชำระค่าหุ้นเบื้องต้นก่อน ๒๕% ของมูลค่าหุ้นที่ตนถือ และเนื่องจากการประกอบธุรกิจดังกล่าวเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการเงิน ดังนั้น เงินทุนจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย หากบทบัญญัติดังกล่าวมีเจตนารมณ์ที่จะประสงค์ให้ผู้ถือหุ้นชำระค่าหุ้นเต็ม ๑๐๐% ควรระบุให้ชัดเจน โดยอาจพิจารณาแก้ไขเป็น “มาตรา ๓๘ วรรคสาม การประกอบธุรกิจเป้าหมายของผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับยกเว้นจากกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ทั้งนี้ หากผู้ประกอบธุรกิจเป็นบริษัทจำกัดที่จดทะเบียนในประเทศไทยจะต้องมีทุนจดทะเบียนชำระแล้วเต็มมูลค่าหุ้น และหากผู้ประกอบธุรกิจเป็นบริษัทมหาชนจำกัด ที่จดทะเบียนในประเทศไทย ให้ได้รับยกเว้นจากการปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕”	
	<u>มาตรา ๔๐</u> ๑. การพิจารณาคุณสมบัติของผู้ขออนุญาต (มาตรา ๔๐): ควรเพิ่มเติมรายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขออนุญาต เช่น การตรวจสอบประวัติอาชญากรรม การตรวจสอบสถานะทางการเงิน และการตรวจสอบความขัดแย้งทางผลประโยชน์ ๒. การเปิดเผยข้อมูล (มาตรา ๔๐): ควรเพิ่มข้อกำหนดให้ผู้ขออนุญาตต้องเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ เช่น โครงสร้างผู้ถือหุ้น แผนธุรกิจ และการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้คณะกรรมการสามารถพิจารณาคำขออนุญาตได้อย่างรอบคอบ ๓. ร่างมาตรา ๔๐ มีเจตนารมณ์เพื่อให้มั่นใจว่ากรรมการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ และผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ซึ่งจะเข้ามามีบทบาทหรือมีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย ไม่มีลักษณะที่อาจส่งผลกระทบต่อฐานะการดำเนินงานหรือความเชื่อมั่นของ	<u>มาตรา ๔๐</u> ๑. คณะกรรมการสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขออนุญาตได้ตามมาตรา ๑๐ และสำนักงานสามารถเสนอแนะต่อคณะกรรมการได้ ๒. คณะกรรมการสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขออนุญาตได้ตามมาตรา ๑๐ และสำนักงานสามารถเสนอแนะต่อคณะกรรมการได้ ๓. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๔. คณะกรรมการสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขออนุญาตได้ตามมาตรา ๑๐ และสำนักงานสามารถเสนอแนะต่อคณะกรรมการได้

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	ผู้ใช้บริการที่มีต่อผู้ประกอบการเป้าหมาย ดังนั้น ในกรณีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ จึงไม่ควรจำกัดให้การกำหนดลักษณะต้องห้ามตามร่างมาตรา ๔๐ ใช้บังคับกับผู้ที่เป็นบุคคลธรรมดาเท่านั้น อีกทั้งแม้ว่าลักษณะต้องห้ามในบางอนุมาตราจะมีบริบทที่ใช้กับบุคคลธรรมดาได้เท่านั้น แต่บางอนุมาตราสามารถใช้กับนิติบุคคลได้ด้วย เช่น เคยต้องคำพิพากษาให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินหรือเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานฟอกเงิน (ร่างมาตรา ๔๐ (๕)) หรือเคยถูก ฎพท. สำนักงาน ก.ล.ต. สำนักงาน คปภ. หรือหน่วยงานของรัฐอื่นกล่าวโทษ ร้องทุกข์ (ร่างมาตรา ๔๐ (๙)) หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้กระทำการอันอาจก่อให้เกิด Conflict of Interest (ร่างมาตรา ๔๐ (๑๒)) ซึ่งการกำหนดลักษณะต้องห้ามเฉพาะผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่เป็นบุคคลธรรมดาไว้ในกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ และให้คณะกรรมการ OSA มีอำนาจกำหนดลักษณะต้องห้ามสำหรับผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่เป็นนิติบุคคลนั้นได้เองตามร่างมาตรา ๔๐ วรรคสอง อาจทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในการกำหนดลักษณะต้องห้ามระหว่างผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่เป็นบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล อีกทั้งในระหว่างที่คณะกรรมการ OSA ยังไม่ประกาศกำหนดในเรื่องดังกล่าว ก็อาจทำให้เกิดช่องว่างให้นิติบุคคลที่มีลักษณะไม่เหมาะสมสามารถเข้ามาเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของผู้ประกอบการเป้าหมายได้ อันจะทำให้ไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของร่างมาตรานี้ ๔. การประกอบการเป้าหมายจะกระทำได้เฉพาะบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย หรือสาขาของนิติบุคคลต่างประเทศ ตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ดังนั้น การยื่นคำขอประกอบการเป้าหมายตามมาตรา ๔๐ ควรดำเนินการโดยผู้แทนของบุคคลตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากบุคคลดังกล่าว	
	มาตรา ๔๑	มาตรา ๔๑

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	ประเภทและขอบเขตการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๑ มีข้อสังเกตเกี่ยวกับมาตรา ๔๑ วรรคสอง ว่าหมายถึงอะไรและขอบเขตของการประกอบธุรกิจเป้าหมายอื่นเป็นอย่างไร เนื่องจากในวรรคหนึ่ง ได้กำหนดเอาไว้แล้วว่าให้ประกอบธุรกิจได้เฉพาะธุรกิจเป้าหมายตามประเภทและขอบเขตที่ได้รับอนุญาต	มาตรา ๔๑ วรรคสอง หมายถึง ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเป้าหมายประเภทหนึ่งอยู่แล้ว และต้องการประกอบธุรกิจเป้าหมายประเภทอื่นเพิ่มเติมสามารถยื่นคำขอใบอนุญาตได้ อย่างไรก็ตาม ต้องเป็นไปตามประเภทและขอบเขตของการอนุญาตในการประกอบธุรกิจเป้าหมาย ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในมาตรา ๓๕
	<u>มาตรา ๔๒ และ ๔๓</u> ควรระบุระยะเวลาที่ชัดเจนในการพิจารณาคำขออนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการขออนุญาตเลิก ควบ หรือโอนกิจการ เพื่อสร้างความแน่นอนให้กับผู้ประกอบธุรกิจ	<u>มาตรา ๔๒ และ ๔๓</u> คณะกรรมการสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต และการขอรับใบแทนใบอนุญาต การเลิก ควบ หรือโอนการประกอบธุรกิจเป้าหมายได้ตามมาตรา ๑๐ และสำนักงานสามารถเสนอแนะต่อคณะกรรมการได้
	<u>มาตรา ๔๕</u> ควรเพิ่มเติมรายละเอียดเกี่ยวกับมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจเลิก ควบ หรือโอนกิจการ เช่น การกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องแจ้งให้ลูกค้าทราบล่วงหน้า การโอนย้ายลูกค้าไปยังผู้ประกอบธุรกิจรายอื่น และการชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้น	<u>มาตรา ๔๕</u> มาตรา ๔๕ วรรคสองกำหนดว่า ภายหลังการขออนุญาตตามวรรคหนึ่งจนถึงวันเลิก ควบ หรือโอนการประกอบธุรกิจ สำนักงานมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของลูกค้าหรือผู้บริโภคก็ได้
	<u>ความเห็นเพิ่มเติม</u> ๑. การอุทธรณ์ (เพิ่มมาตราใหม่): ควรเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์ คำสั่งของคณะกรรมการ เช่น การกำหนดให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์ที่เป็นอิสระ ระยะเวลาในการอุทธรณ์ และกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ เพื่อสร้างความเป็นธรรมและโปร่งใส ๒. การทบทวนกฎหมาย (เพิ่มมาตราใหม่): ควรเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการทบทวนกฎหมายเป็นระยะ เช่น ทุก ๓ หรือ ๕ ปี เพื่อให้กฎหมายมีความทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป	<u>ความเห็นเพิ่มเติม</u> ๑. การอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการถือเป็นการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ๒. เป็นไปตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดท่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ๓. ธุรกิจภายใต้ Financial Hub จะถูกกำกับดูแลโดยคณะกรรมการตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ อย่างไรก็ตาม หน่วยงานกำกับดูแลเดิมอาจกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ในกรณีที่การดำเนินธุรกิจ

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	๓. ความสับสนและไม่สอดคล้องในการกำกับดูแล เนื่องจากกิจกรรมประเภทเดียวกันอาจต้องตกอยู่ภายใต้หน่วยงานกำกับดูแลหลายหน่วยงาน อาจทำให้มีการทำหน้าที่ทับซ้อนกัน และมีความสับสนในการกำกับดูแลและบังคับใช้กฎหมาย ๔. ต้องการความชัดเจนในเรื่องการบังคับใช้กฎหมายทั้งกฎหมายใหม่และกฎหมายที่มีอยู่เดิม มีความไม่ชัดเจนว่ากฎหมายที่ใช้บังคับแก่ธุรกิจ Financial Hub จะมีความเข้มงวดในระดับเดียวกันกับกฎหมายที่บังคับใช้แก่ผู้ประกอบการอยู่ในปัจจุบันหรือไม่ ๕. ความไม่เพียงพอในการคุ้มครองผู้ใช้บริการ เนื่องจากผู้ให้บริการ Financial Hub เป็นผู้ประกอบการต่างชาติ จึงมีข้อสงสัยถึงวิธีการและความเข้มงวดในการดำรงเงินกองทุนต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้ใช้บริการและผู้บริโภค	ภายใต้ Financial Hub ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพระบบการเงินและเศรษฐกิจของประเทศ และสามารถหารือกับคณะกรรมการในประเด็นที่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพระบบการเงินและเศรษฐกิจของประเทศได้ ๔. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๕. มาตรา ๕๔ กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจเป้าหมาย ซึ่งรวมถึงการคุ้มครองลูกค้าหรือผู้บริโภค
๗. หมวด ๕ การส่งเสริมและสิทธิประโยชน์ (มาตรา ๔๖ – ๕๒)	<u>มาตรา ๔๖</u> ๑. ควรมีการกำหนด กรอบเวลาที่ชัดเจน ในการพิจารณาและประกาศ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้สิทธิประโยชน์ เพื่อสร้างความชัดเจนและความแน่นอนให้กับผู้ประกอบการ ๒. ควรมีการ ประเมินผลกระทบ (Impact Assessment) ของการให้สิทธิประโยชน์แต่ละประเภทอย่างรอบคอบ ทั้งในด้านบวกและด้านลบ เพื่อให้มั่นใจว่าสิทธิประโยชน์นั้นมีประสิทธิภาพ คุ่มค่า และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์ต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม ๓. ควรมีการ ทบทวนและปรับปรุง หลักเกณฑ์การให้สิทธิประโยชน์เป็นระยะ ๆ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานะเศรษฐกิจและเทคโนโลยีทางการเงิน ๔. ควรระบุ ขอบเขตของ "สิทธิประโยชน์อื่น" (มาตรา ๔๖ (๔)) ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันการตีความที่กว้างเกินไป และอาจนำไปสู่การให้สิทธิประโยชน์ที่ไม่เหมาะสม	<u>มาตรา ๔๖</u> ๑. การให้สิทธิประโยชน์ และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการส่งเสริมและสิทธิประโยชน์ในการประกอบธุรกิจเป้าหมายเป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๐ ๒. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๓. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๔. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๕. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๖. คณะกรรมการสามารถประกาศกำหนดสัดส่วนของพนักงานคนไทยและต่างด้าวในสถานที่ประกอบธุรกิจเป้าหมายได้ตามมาตรา ๕๕

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	๕. ควรกำหนด กลไกการติดตามและประเมินผล การใช้สิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบธุรกิจ เพื่อให้มั่นใจว่าสิทธิประโยชน์นั้นถูกใช้ตรงตามวัตถุประสงค์ และก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศไทยอย่างแท้จริง ๖. ควรพิจารณา กำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติม ในการให้สิทธิประโยชน์ เช่น การกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องมีการลงทุนขั้นต่ำในประเทศไทย การจ้างงานคนไทย หรือการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ <u>มาตรา ๔๗</u> ๑. ควรกำหนดสัดส่วนการถือกรรมสิทธิ์ของผู้ประกอบธุรกิจต่างชาติในโครงการอาคารชุดแต่ละแห่งให้เหมาะสม เพื่อป้องกันการครอบงำตลาดอสังหาริมทรัพย์โดยชาวต่างชาติ ๒. ควรมีมาตรการป้องกันการเก็งกำไรในอสังหาริมทรัพย์โดยผู้ประกอบธุรกิจต่างชาติ ๓. ควรกำหนดเงื่อนไขการจำหน่ายห้องชุดของผู้ประกอบธุรกิจต่างชาติ เพื่อป้องกันการทิ้งร้างหรือการโอนขายให้กับบุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาต ๔. ควรพิจารณากำหนดประเภทและขนาดของห้องชุดที่ผู้ประกอบธุรกิจต่างชาติสามารถถือกรรมสิทธิ์ได้ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการประกอบธุรกิจ ๕. ควรกำหนดระยะเวลาขั้นต่ำในการถือครองห้องชุด ก่อนที่จะอนุญาตให้ผู้ประกอบธุรกิจต่างชาติสามารถจำหน่ายห้องชุดได้ เพื่อป้องกันการเก็งกำไรระยะสั้น ๖. ควรประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ <u>มาตรา ๔๘</u>	<u>มาตรา ๔๗</u> คณะกรรมการสามารถประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการต่าง ๆ เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในการประกอบธุรกิจเป้าหมายได้ตามมาตรา ๑๐ <u>มาตรา ๔๘</u>

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	๑. ควรกำหนดประเภทของความรู้ความเชี่ยวชาญ (มาตรา ๔๘ (๑)) ให้ชัดเจนและสอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมการเงิน ๒. ควรมีกระบวนการพิจารณาคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ ๓. ควรกำหนดจำนวนและระยะเวลาที่อนุญาตให้คนต่างด้าวแต่ละประเภทพำนักอยู่ในประเทศไทยให้เหมาะสม ๔. ควรมี มาตรการติดตามและประเมินผลการทำงานของคนต่างด้าว เพื่อให้มั่นใจว่าคนต่างด้าวนั้นทำงานตรงตามวัตถุประสงค์และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบด้านลบต่อแรงงานไทย ๕. ควรส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีจากคนต่างด้าวให้กับบุคลากรไทย เพื่อพัฒนาขีดความสามารถของแรงงานไทยในระยะยาว ๖. ควรกำหนดเงื่อนไขในการต่ออายุการอนุญาตให้คนต่างด้าวพำนักอยู่ในประเทศไทยให้ชัดเจน ๗. ควรพิจารณากำหนดโควตาการนำเข้าแรงงานต่างชาติในแต่ละประเภท เพื่อป้องกันการพึ่งพาแรงงานต่างชาติมากเกินไป ๘. ควรประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงแรงงาน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	คณะกรรมการสามารถประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการต่าง ๆ เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในการประกอบธุรกิจเป้าหมายได้ตามมาตรา ๑๐
	<u>มาตรา ๔๙</u> ๑. ควรกำหนดขอบเขตของตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่ได้รับยกเว้นการขอใบอนุญาตทำงานให้ชัดเจน เพื่อป้องกันการตีความที่กว้างเกินไป ๒. ควรกำหนดระยะเวลาของการอนุญาตให้ทำงานให้สอดคล้องกับระยะเวลาที่อนุญาตให้พำนักอยู่ในประเทศไทย ๓. ควรประสานงานกับกระทรวงแรงงาน เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	<u>มาตรา ๔๙</u> คณะกรรมการสามารถประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการต่าง ๆ เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในการประกอบธุรกิจเป้าหมายได้ตามมาตรา ๑๐

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	๔. ควรมีการตรวจสอบคุณสมบัติของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด <u>มาตรา ๕๐</u> ๑. ควรกำหนดขอบเขตของการยกเว้นการขออนุญาตหรือขึ้นทะเบียนให้ชัดเจนเพื่อป้องกันการนำไปใช้ในทางที่ผิด ๒. ควรมีมาตรการกำกับดูแล การทำธุรกรรมทางการเงินของผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับยกเว้น เพื่อป้องกันการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ๓. ควรประสานงานกับธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ๔. ควรมีการติดตามและประเมินผลการทำธุรกรรมทางการเงินของผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับยกเว้นอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด ๕. มาตรา ๕๐: ธปท. ขอเรียนหลักการของร่างมาตรา ๕๐ วรรคสองตามที่ได้เคยแจ้งต่อคณะกรรมการร่างกฎหมายเพื่อจัดตั้งศูนย์กลางทางการเงินไปก่อนหน้านี้ (ครั้งที่ ๖/๒๕๖๓) ว่า การที่ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายจะได้รับการยกเว้นการขออนุญาตหรือขึ้นทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน (กฎหมาย FX) โดยไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย FX จะต้องเป็นกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวประกอบธุรกิจเป้าหมายตามประเภทและขอบเขตตามร่างมาตรา ๓๕ และขอบเขตการให้บริการของธุรกิจเป้าหมายดังกล่าวครอบคลุมไปถึงธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับเงินตราต่างประเทศ ซึ่งจำกัดการให้บริการแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศเท่านั้น เช่น ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายทำธุรกิจธนาคารพาณิชย์ที่มีส่วนต้องให้บริการโอนเงินระหว่างประเทศ (Money Transfer) อยู่ในขอบเขตธุรกิจธนาคารพาณิชย์ดังกล่าวจะได้รับยกเว้น	<u>มาตรา ๕๐</u> สามารถประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการต่าง ๆ เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในการประกอบธุรกิจเป้าหมายได้ตามมาตรา ๑๐ ๕. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	การขออนุญาตหรือขึ้นทะเบียนตามกฎหมาย FX มิฉะนั้น จะต้องขออนุญาตหรือขึ้นทะเบียนตามกฎหมาย FX <u>มาตรา ๕๑</u> ๑. ควรกำหนดรายชื่อประเทศที่ผู้ประกอบการวิชาชีพสามารถขอรับการยกเว้นได้ โดยพิจารณาจากมาตรฐานการประกอบวิชาชีพและความน่าเชื่อถือของหน่วยงานที่ออกใบอนุญาต ๒. ควรมีกระบวนการเทียบโอนใบอนุญาตที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ ๓. ควรกำหนดขอบเขตของการประกอบวิชาชีพที่ได้รับยกเว้นให้ชัดเจน เพื่อป้องกันการประกอบวิชาชีพที่เกินขอบเขต ๔. ควรประสานงานกับสภาวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ๕. ควรมีการติดตามและประเมินผลการประกอบวิชาชีพของผู้ที่ได้รับยกเว้นอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพ ๖. การกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดให้ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตจดทะเบียน หรือรับรองให้ประกอบวิชาชีพในประเทศหนึ่งสามารถประกอบวิชาชีพนั้น ๆ ในบริเวณเขตพื้นที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในมาตรา ๓๗ ได้นั้น อาจต้องพิจารณากฎหมายเฉพาะที่กำหนดเรื่องการออกใบอนุญาต การจดทะเบียน และการรับรองให้ประกอบวิชาชีพนั้น รวมทั้งหลักปฏิบัติเยี่ยงคนชาติประกอบด้วย <u>มาตรา ๕๒</u> ๑. ควรกำหนดเงื่อนไขในการขอรับช่วงดำเนินการให้ชัดเจน เพื่อป้องกันการฉวยโอกาส ๒. ควรกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตให้ผู้รับโอนกิจการดำเนินการต่อให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจสามารถวางแผนการดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ	<u>มาตรา ๕๑</u> สามารถประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการต่าง ๆ เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในการประกอบธุรกิจเป้าหมายได้ตามมาตรา ๑๐ <u>มาตรา ๕๒</u> คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเลิก ควบ หรือโอนกิจการได้ตามมาตรา ๑๐

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	๓. ควรมีมาตรการเยียวยาผู้ประกอบการธุรกิจเดิม ในกรณีที่คณะกรรมการไม่อนุญาตให้ผู้รับโอนกิจการดำเนินการต่อ ๔. ควรพิจารณาขยายระยะเวลาการให้สิทธิประโยชน์ต่อเนื่องมากกว่า ๓ เดือน ในกรณีที่มีความจำเป็น ๕. ควรประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมพัฒนาธุรกิจการค้า เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ <u>ความเห็นเพิ่มเติม</u> ๑. ไม่ควรให้สิทธิประโยชน์มากกว่าธุรกิจของไทย ทำให้ธุรกิจไทยเสียเปรียบในเรื่องต้นทุนซึ่งธุรกิจข้ามชาติก็มีเครือข่ายที่กว้างขวางทั่วโลก เป็นข้อได้เปรียบธุรกิจไทยอยู่แล้ว และธุรกิจไทยควรได้ความรู้ต่าง ๆ จากธุรกิจข้ามชาติจริง ๆ ไม่เช่นนั้นกฎหมายฉบับนี้ก็คือ BOI ภาคการเงิน ๒. ใน พ.ร.บ. ยังไม่มีความชัดเจนและยังไม่ได้ระบุเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ด้าน tax incentives ต่าง ๆ เช่น Corporate Income Tax, Personal Income Tax, Dividend tax เป็นต้น จึงยังไม่แน่ชัดว่าจะสามารถแข่งขันและดึงดูดบริษัทข้ามชาติให้เข้ามาจัดตั้งใน Fin Hub ของไทย เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาค โดยเฉพาะสิงคโปร์ได้หรือไม่ ๓. ร่างกฎหมายมอบสิทธิประโยชน์ เช่น ถือครองห้องชุด การอำนวยความสะดวกด้านการเข้าเมือง และเงื่อนไขบางอย่างในธุรกรรมทางการเงิน แต่ยังไม่ได้กล่าวถึง “แรงจูงใจด้านภาษี” อย่างชัดเจน หากจะออกทีหลังต้องระวังไม่ให้ขัดกับมาตรฐานสากล องค์กรที่ดี การผ่อนปรนเรื่องวีซ่าและใบอนุญาตทำงานเป็นเรื่องดี แต่ผู้เชี่ยวชาญระดับสูงมักมองหาโครงสร้างพื้นฐานทางการเงินที่มีเสถียรภาพ ระบบกฎหมายที่มีประสิทธิภาพ และช่องทางพัฒนาอาชีพ ๔. ความพร้อมของผู้ประกอบการไทยในการแข่งขันกับธุรกิจใน Financial Hub การแข่งขันในปัจจุบันค่อนข้างตึงเครียดอยู่แล้ว การเพิ่มปริมาณผู้แข่งขันรายใหม่ที่มีสิทธิพิเศษ เช่น สิทธิประโยชน์ทางภาษี การ	<u>ความเห็นเพิ่มเติม</u> ๑. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๒. มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่กำหนดว่า “การยกเว้นหรือการลดภาษีอากรใด จะกระทำได้ก็แต่โดยอาศัยตามกฎหมายที่ให้อำนาจจัดเก็บภาษีอากรนั้น” ๓. มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่กำหนดว่า “การยกเว้นหรือการลดภาษีอากรใด จะกระทำได้ก็แต่โดยอาศัยตามกฎหมายที่ให้อำนาจจัดเก็บภาษีอากรนั้น” ๔. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๕. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๖. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	จ้างงานคนต่างด้าว ความเข้มงวดที่ลดลงในการดำรงเงินกองทุน อาจส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการไทยในตลาด ๕. การแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม ควรมีมาตรการที่ป้องกันไม่ให้ธุรกิจ Financial Hub มีข้อได้เปรียบทางการค้าเหนือกว่าผู้ประกอบการไทย ๖. ประเภทของผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายโดยธุรกิจใน Financial Hub ควรมีการประเมินความเป็นไปได้ในผลิตภัณฑ์ที่จะออกเสนอขายโดยธุรกิจที่อยู่ใน Financial Hub ซึ่งผลิตภัณฑ์ดังกล่าวอาจทับซ้อนกับผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายโดยผู้ประกอบการนอก Financial Hub ทั้งในด้าน features และ target customer	
๘. หมวด ๖ การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจภายใต้การส่งเสริม (มาตรา ๕๓ – ๖๕)	<u>มาตรา ๕๓</u> ๑. การให้บริการแก่ผู้ประกอบการธุรกิจตามกฎหมายอื่น: ข้อนี้เขียนได้ค่อนข้างรัดกุมแล้ว ครอบคลุมทั้งหลักทรัพย์ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า และสินทรัพย์ดิจิทัล แต่ควรเพิ่ม “หรือตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดเพิ่มเติม” ต่อท้ายอนุมาตรานี้ เพื่อเปิดช่องให้คณะกรรมการสามารถขยายขอบเขตการให้บริการแก่ผู้ประกอบการธุรกิจตามกฎหมายอื่นได้ในอนาคต หากมีความจำเป็น เช่น หากมีการกำกับดูแลธุรกิจทางการเงินใหม่ๆ เกิดขึ้น ๒. การชักชวน ขายสินค้า โฆษณา หรือให้บริการแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย: อนุมาตรานี้ค่อนข้างกว้าง ควรมีการนิยามหรือกำหนดลักษณะเฉพาะให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น อาจระบุประเภทของบริการที่สามารถทำได้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย หรือกำหนดสัดส่วนรายได้จากผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศ เพื่อป้องกันการตีความที่กว้างเกินไป และอาจกระทบต่อผู้ประกอบการเดิมที่อยู่ภายใต้กฎหมายอื่น ควรระบุ “ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงการแข่งขันที่เป็นธรรม”	<u>มาตรา ๕๓</u> ๑. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณา ร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๒. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณา ร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๓. ธุรกิจเป้าหมายไม่ครอบคลุมถึงธุรกิจตัวแทนโอนเงินระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการฯ อาจประกาศกำหนดธุรกิจทางการเงินหรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุนธุรกิจทางการเงินเป็นธุรกิจเป้าหมายได้ ๔. มาตรา ๕๓ วรรคสอง กำหนดให้คณะกรรมการสามารถประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขได้ ๕. การประสานความร่วมมือกับหน่วยงานกำกับดูแลในต่างประเทศ ถือเป็นหน้าที่และอำนาจของสำนักงานตามมาตรา ๑๗ (๕) ๖. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณา ร่าง พ.ร.บ. ต่อไป

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	๓. (๑) เพิ่ม "กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจตัวแทนโอนเงินระหว่างประเทศ" ๔. ข้อสังเกตในมาตรา ๕๓ (๑) เกี่ยวกับคำว่า “ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย มิได้ชักชวน ให้บริการ หรือโฆษณากิจการของตนแก่ลูกค้าของบุคคล ดังกล่าวโดยตรง” หมายความว่าอย่างไร โดยมีความเห็นว่าควรมีการ กำหนดแนวทางที่ชัดเจนในประกาศหรือกฎหมายลำดับรองว่า กรณีใดบ้างที่เข้าข่ายเป็นการชักชวน ให้บริการ หรือโฆษณาโดยตรง หรือการ กำหนดช้อยกเว้น เช่น กรณี reverse solicitation ที่ลูกค้าของผู้ ประกอบธุรกิจที่ได้รับใบอนุญาตในไทยเป็นผู้ริเริ่มติดต่อขอใช้บริการจากผู้ ประกอบธุรกิจโดยตรง โดยไม่ได้รับการชักชวนจากผู้ประกอบธุรกิจหรือ โฆษณาจากผู้ประกอบธุรกิจ เป็นต้น ๕. เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจเป้าหมายและการ สนับสนุนให้ไทยเป็น Fin Hub ได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ขอเสนอให้เพิ่มเติมอำนาจของสำนักงานให้สามารถทำความตกลงและมึ ความร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานในต่างประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ เกี่ยวกับการกำกับดูแลธุรกิจทางการเงิน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจ หน้าที่ของสำนักงาน เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจสอบ และการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจที่มีการดำเนินงานระหว่างประเทศ การให้ความช่วยเหลือในการสืบสวนสอบสวนและดำเนินคดีกับผู้กระทำ ความผิดที่อยู่ต่างประเทศ การพัฒนาบุคลากรและแลกเปลี่ยนความรู้ด้าน การกำกับดูแล เป็นต้น ๖. ขอทราบความชัดเจนของข้อยกเว้นในมาตรา ๕๓ (๒) โดยข้อยกเว้น ดังกล่าวจะต้องมีความเป็นธรรมในด้านการแข่งขันต่อผู้ประกอบธุรกิจ ภายในประเทศ และไม่ก่อให้เกิดความได้เปรียบ เสียเปรียบในการแข่งขัน ระหว่างผู้ประกอบธุรกิจที่อยู่ใน Financial hub และผู้ประกอบธุรกิจ	

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	ภายในประเทศที่ประกอบธุรกิจประเภทเดียวกันกับผู้ประกอบธุรกิจใน Financial hub <u>มาตรา ๕๔</u> (๑) การกำกับดูแลฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงาน: ควรระบุให้ชัดเจนว่า การกำกับดูแลนี้จะรวมถึงการดำรงเงินกองทุน (Capital Adequacy) สภาพคล่อง (Liquidity) และการบริหารความเสี่ยง (Risk Management) ตามมาตรฐานสากล (๒) มาตรฐานในการประกอบธุรกิจ: ควรระบุเพิ่มเติมว่ามาตรฐานนี้ให้หมายความรวมถึง "มาตรฐานการให้บริการ มาตรฐานการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Governance) จรรยาบรรณวิชาชีพ และการป้องกันการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (AML/CFT)" (๔) การบริหารจัดการความเสี่ยง: ควรระบุประเภทของความเสี่ยงที่ต้องบริหารจัดการให้ชัดเจนขึ้น เช่น ความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risk) ความเสี่ยงด้านตลาด (Market Risk) ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (Operational Risk) ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (Liquidity Risk) และความเสี่ยงด้านชื่อเสียง (Reputational Risk) รวมถึง "ความเสี่ยงทางไซเบอร์ (Cyber Risk)" (๖) การใช้บริการจากบุคคลภายนอก (Outsourcing): ควรมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับการกำกับดูแลการใช้บริการจากบุคคลภายนอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เป็นการใช้บริการในกิจกรรมที่มีความสำคัญ (Critical Outsourcing) เช่น ระบบ IT การประมวลผลข้อมูลลูกค้า ฯลฯ (๗) การเก็บรักษาและการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล: ควรระบุให้ชัดเจนว่าการดำเนินการในเรื่องนี้ต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) และมาตรฐานสากลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	<u>มาตรา ๕๔</u> ตามมาตรา ๕๔ คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจเป้าหมาย ในเรื่องดังกล่าวได้ โดยคณะกรรมการจะประกาศกำหนดให้แตกต่างกันตามแต่ละประเภทและขอบเขตของการอนุญาตในการประกอบธุรกิจเป้าหมายก็ได้

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	(๙) การคุ้มครองลูกค้าหรือผู้บริโภค: ควรเพิ่มหลักการเรื่อง "การปฏิบัติต่อลูกค้าอย่างเป็นธรรม (Fair Treatment of Customers)" และ "การเปิดเผยข้อมูลอย่างโปร่งใสและเพียงพอต่อการตัดสินใจ (Transparent and Adequate Disclosure)" (๑๓) เรื่องอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแล...: ข้อนี้เขียนได้ค่อนข้างครอบคลุมแล้ว แต่ควรเพิ่ม "หรือเพื่อป้องกันความเสี่ยงเชิงระบบ (Systemic Risk)" <u>มาตรา ๕๕</u> ๑. สถานที่ประกอบธุรกิจ: การกำหนดให้สถานที่ประกอบธุรกิจต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา เป็นการจำกัดพื้นที่ ซึ่งอาจไม่ยืดหยุ่นเพียงพอในอนาคต ควรพิจารณาใช้คำว่า "หรือสถานที่อื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด" เพิ่มเติม ๒. สัดส่วนพนักงาน: แม้ว่าจะมีเจตนาที่ดีในการส่งเสริมการจ้างงานคนไทย แต่การกำหนดสัดส่วนที่ตายตัวอาจไม่เหมาะสมกับทุกประเภทธุรกิจ และอาจเป็นอุปสรรคต่อการดึงดูดผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ ควรระบุ ว่า "คณะกรรมการอาจพิจารณากำหนดสัดส่วนที่แตกต่างกันตามประเภทธุรกิจ หรือยกเว้นการกำหนดสัดส่วนสำหรับบางตำแหน่งงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านได้" <u>มาตรา ๕๖</u> ๑. การระบุประเภทของ "เงินหรือทรัพย์สิน" ให้ชัดเจนขึ้น: เช่น เงินฝาก หลักทรัพย์ ตราสารอนุพันธ์ สินทรัพย์ดิจิทัล เป็นต้น ๒. เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับ "Trust Account" หรือ "Segregated Account" เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการแยกบัญชี ๓. การกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดให้มีการตรวจสอบบัญชี (Audit) เป็นประจำ โดยผู้ตรวจสอบบัญชีอิสระ เพื่อยืนยันความถูกต้องของการแยกบัญชี	<u>มาตรา ๕๕</u> ๑. ผู้ประกอบธุรกิจต้องมีสถานที่ประกอบธุรกิจเป้าหมายเป็นหลักแหล่งตั้งอยู่ในบริเวณเขตพื้นที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสมได้ ๒. จำนวนและสัดส่วนของพนักงานคนไทยและคนต่างด้าวในสถานที่ประกอบธุรกิจเป้าหมายเป็นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ซึ่งอาจแตกต่างกันตามประเภทธุรกิจได้ <u>มาตรา ๕๖</u> คณะกรรมการจะประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการการเก็บรักษาเงินหรือทรัพย์สินของลูกค้าหรือผู้บริโภคได้

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	<u>มาตรา ๕๘</u> การแต่งตั้งกรรมการหรือผู้มีอำนาจในการจัดการ ควรเพิ่ม "การประเมินความเหมาะสม (Fit and Proper Test) ของบุคคลที่จะแต่งตั้ง" โดยพิจารณาจากประวัติการทำงาน ประสบการณ์ ความรู้ความสามารถ ความซื่อสัตย์สุจริต และจรรยาบรรณ รวมถึงอาจกำหนดให้มีการ "เปิดเผยข้อมูล (Disclosure) เกี่ยวกับการแต่งตั้งดังกล่าวต่อสาธารณะ"	<u>มาตรา ๕๘</u> สำนักงานจะประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือระยะเวลาเกี่ยวกับการแต่งตั้งกรรมการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจได้ นอกจากนี้ คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจเป้าหมาย ซึ่งรวมถึงการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลได้ตามมาตรา ๕๔
	<u>มาตรา ๖๐ และ ๖๑</u> การกำหนดสัดส่วนการถือหุ้น/ปันผลตามมาตรา ๖๐/๖๑ ควรคำนึงถึงประเภทของธุรกิจเป้าหมายด้วย อาทิ สาขาของบริษัทต่างประเทศ ให้หมายรวมถึงหุ้น/ปันผลของบริษัทแม่ด้วยหรือไม่	<u>มาตรา ๖๐ และ ๖๑</u> จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป
	<u>มาตรา ๖๒</u> ๑. การกำหนดระยะเวลาในการแจ้งผลการตรวจสอบ ให้ชัดเจน เช่น ภายใน ๑๕ วันทำการหลังจากตรวจสอบทะเบียนผู้ถือหุ้น ๒. การกำหนดให้สำนักงานมีอำนาจในการเข้าถึงข้อมูลทะเบียนผู้ถือหุ้นของผู้ประกอบธุรกิจได้โดยตรง	<u>มาตรา ๖๒</u> สำนักงานสามารถประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การแจ้งผลการตรวจสอบต่อสำนักงานได้
	<u>มาตรา ๖๓</u> ๑. "ไม่ประกอบธุรกิจหรือหยุดประกอบธุรกิจเป้าหมายตามหลักเกณฑ์...": ควรเพิ่ม "หรือมีฐานะหรือการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ลูกค้า ประชาชน หรือเสถียรภาพระบบการเงิน" ๒. "ผู้ประกอบธุรกิจใดประสงค์จะหยุดประกอบธุรกิจเป้าหมายเป็นการชั่วคราว...": ควรเพิ่ม "และต้องกำหนดระยะเวลาการหยุดประกอบธุรกิจที่ชัดเจน" และ "กำหนดแผนการดำเนินงาน (Run-off Plan) ในกรณีที่หยุดประกอบธุรกิจ โดยต้องคำนึงถึงการคุ้มครองลูกค้าและเจ้าหนี้"	<u>มาตรา ๖๓</u> การกำกับดูแลในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจมีปัญหาด้านฐานะหรือการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ลูกค้า ประชาชน หรือเสถียรภาพระบบการเงิน" ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	<u>มาตรา ๖๔</u> ๑. "หากผู้ประกอบการธุรกิจไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง สำนักงานอาจสั่ง...": ควรเพิ่ม "หรือสั่งระงับการประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการถาวร" ๒. "หากผู้ประกอบการธุรกิจยังคงฝ่าฝืนไม่ดำเนินการตามความในวรรคสอง ...": ควรเพิ่ม "หรือมีการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรง" <u>มาตรา ๖๕</u> ๑. ควรกำหนดกระบวนการ (Process) ในการพิจารณาและประกาศห้ามทำธุรกรรมให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น การปรึกษาหารือกับหน่วยงานกำกับดูแลอื่น การรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย การประเมินผลกระทบ (Impact Assessment) เป็นต้น ๒. ควรกำหนดระยะเวลา (Timeframe) ของการห้ามทำธุรกรรม ให้ชัดเจน เช่น ห้ามเป็นการชั่วคราวไม่เกิน ๙๐ วัน และสามารถขยายระยะเวลาได้อีกตามความจำเป็น ๓. ควรกำหนดมาตรการเยียวยา (Remedies) สำหรับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการห้ามทำธุรกรรม <u>ความเห็นเพิ่มเติม</u> ๑. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาผลของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ด้วย เนื่องจากกฎหมายลำดับรองซึ่งเป็นเหตุให้มีการจำกัดสิทธิของเอกชนมีจำนวนมาก และอาจไม่สามารถดำเนินการออกได้ทันตามกรอบระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด	<u>มาตรา ๖๔</u> มาตรการแก้ไขฐานะหรือการดำเนินงานจะดำเนินการจากเบาไปหาหนัก เริ่มจากการสั่งให้แก้ไขตามวรรคหนึ่ง การสั่งระงับการดำเนินงานชั่วคราวตามวรรคสอง และการเพิกถอนการอนุญาตตามวรรคสาม โดยการสั่งระงับการประกอบธุรกิจเป็นการถาวรจะมีลักษณะเช่นเดียวกับการเพิกถอนการอนุญาตซึ่งได้ถูกกำหนดไว้แล้วในวรรคสาม <u>มาตรา ๖๕</u> คณะกรรมการสามารถกำหนดกระบวนการ ระยะเวลา หรือ มาตรการเยียวยาให้ชัดเจนได้ <u>ความเห็นเพิ่มเติม</u> ๑. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๒. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๓. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินสามารถประกาศให้ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายต้องมีหน้าที่รายงานข้อมูลและนำไปตามพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	๒. การกำกับดูแลในรายละเอียดจะมี เรื่อง จุกจิกหยาบหยาบจาก Regulators จะจัดลำดับความสำคัญของหน้าที่ในนโยบายหลัก เมื่อออกเป็นกฎหมายแล้ว ได้มาน้อยแค่ไหน และ ที่สำคัญที่สุด คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ออกนโยบาย และสำนักงาน ต้องเข้าใจเรื่อง นโยบายที่ตนออกไปให้ดี เพื่อมุ่งเน้นการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริม ๓. เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายกับผู้ฝ่าฝืนกฎหมายนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และให้การเป็น Fin Hub ของไทยไม่ถูกใช้เป็นช่องทางในการกระทำความผิด อันจะเป็นการคุ้มครองลูกค้าและผู้บริโภค จึงขอเสนอเพิ่มเติมอำนาจในการยึดอายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด หรืออาจจะต้องแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) ให้รองรับความผิดที่อาจเกิดขึ้นตามกฎหมายใหม่นี้ด้วย รวมถึงการห้ามผู้กระทำความผิดออกนอกราชอาณาจักร (เทียบเคียงกับมาตรา ๒๖๗ แห่ง พ.ร.บ. หลักทรัพย์ฯ)	
๙. หมวด ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๖๖ – ๖๘)	ต้องมีพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้าน digital technology เพื่อให้มีศักยภาพ เท้าทันกับการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจทางการเงินใหม่	จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป
๑๐. หมวด ๘ โทษทางอาญา (มาตรา ๖๙ – ๘๙)	๑. มาตรา ๗๖, ๗๗, ๗๘, ๗๙, ๘๐, ๘๑ และ ๘๒ ใช้ถ้อยคำ เช่น "กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจ" ซ้ำซ้อนกันหลายมาตรา สมควรนิยามคำเหล่านี้ให้ชัดเจนในบทนิยามศัพท์ (มาตรา ๓) เพื่อลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มความกระชับของเนื้อหา ๒. มาตรา ๘๖ ควรขยายความคำว่า "ล่วงรู้" และ "กิจการ" ให้ชัดเจนว่าหมายความว่าอะไรบ้าง ๓. ความเหมาะสมของอัตราโทษ: ๓.๑ มาตรา ๖๙ โทษจำคุก "ตั้งแต่สองปีถึงสิบปี" และปรับ "ตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท" สำหรับการประกอบธุรกิจโดยไม่ได้รับอนุญาต อาจสูงเกินไปเมื่อเทียบกับการกระทำความผิดอื่น ๆ และหากเทียบกับ	๑. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๒. ถ้อยคำดังกล่าวอ้างอิงจากกฎหมายกำกับดูแลที่มีอยู่ในปัจจุบัน ๓. การกำหนดโทษได้พิจารณาจากบทกำหนดโทษของกฎหมายกำกับดูแลเดิมโดยเลือกใช้บทกำหนดโทษที่เป็นโทษสูงสุด ทั้งนี้ หากเป็นโทษร้ายแรงจะเป็นโทษทางอาญา หากเป็นโทษไม่ร้ายแรงเป็นมาตรการปรับเป็นพินัย ๔. การกำหนดโทษทางอาญาแก่กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของนิติบุคคลสอดคล้องกับกฎหมายกำกับดูแลที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	อัตราโทษของการประกอบธุรกิจโดยไม่ได้รับอนุญาตในกฎหมายฉบับอื่น ควรพิจารณาบทพวณอัตราโทษให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ๓.๒ มาตรา ๗๓ โทษจำคุก "ไม่เกินหนึ่งปี" และปรับ "ไม่เกินหนึ่งแสนบาท" สำหรับการแจ้งข้อความเท็จ อาจเบาเกินไปเมื่อเทียบกับผลเสียหายที่อาจเกิดขึ้น ควรพิจารณาเพิ่มโทษปรับให้เหมาะสม ๓.๓ มาตรา ๗๔, ๗๕ โทษจำคุกและปรับค่อนข้างสูง ควรพิจารณาความเหมาะสมของอัตราโทษกับความร้ายแรงของการกระทำ ๓.๔ มาตรา ๘๖ โทษจำคุก "ไม่เกินหนึ่งปี" หรือปรับ "ไม่เกินหนึ่งแสนบาท" หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับการเปิดเผยข้อมูลที่ล่วงรู้จากการปฏิบัติหน้าที่ อาจเบาเกินไปเมื่อเทียบกับผลเสียหายที่อาจเกิดขึ้น โดยเฉพาะในยุคที่ข้อมูลมีความสำคัญและมีมูลค่าสูง ควรพิจารณาเพิ่มโทษให้เหมาะสม ๔. การกำหนดโทษทางอาญาแก่นิติบุคคล: ร่าง พ.ร.บ. นี้ กำหนดโทษทางอาญาแก่กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของนิติบุคคล แต่ไม่ได้กำหนดโทษทางอาญาแก่นิติบุคคลโดยตรง (ยกเว้น มาตรา ๘๘ ที่พูดถึงกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิด) สมควรกำหนดโทษทางอาญาแก่นิติบุคคลให้ชัดเจน เช่น โทษปรับ หรือมาตรการอื่น ๆ ที่เหมาะสม เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ๕. เนื่องจากร่างมาตรา ๗๑ เป็นความผิดที่มีโทษปรับอย่างเดียว และเพื่อให้กระบวนการลงโทษเป็นไปด้วยความรวดเร็ว จึงขอเรียนเสนอให้กำหนดให้ร่างมาตรา ๗๑ เป็นความผิดที่เปรียบเทียบปรับได้ตามร่างมาตรา ๘๙ ด้วย ๖. มาตรา ๘๐ ควรระบุให้ชัดเจนว่า "เจ้านี้ของผู้ประกอบธุรกิจหรือเจ้านี้ของบุคคลอื่น" หมายถึงเจ้านี้ประเภทใด มีขอบเขตแค่ไหน เพื่อป้องกันการตีความที่กว้างเกินไป	๕. มาตรา ๗๑ เป็นการกำหนดโทษสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่ฝ่าฝืนประกาศหรือคำสั่งตามมาตรา ๖๕ ซึ่งเป็นเรื่องร้ายแรงที่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจหรือระบบการเงินของประเทศ หรือประโยชน์ของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ ๖. ถ้อยคำดังกล่าวอ้างอิงจากกฎหมายกำกับดูแลที่มีอยู่ในปัจจุบัน ๗. ถ้อยคำดังกล่าวอ้างอิงจากกฎหมายกำกับดูแลที่มีอยู่ในปัจจุบัน ๘. การกำหนดให้คณะกรรมการเปรียบเทียบสามารถดำเนินการเปรียบเทียบปรับสอดคล้องกับกฎหมายกำกับดูแลที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	๗. มาตรา ๘๒ (๒) คำว่า "ลงข้อความเท็จหรือไม่ลงข้อความสำคัญ" อาจตีความได้กว้าง ควรระบุให้ชัดเจนว่าหมายถึงการลงข้อความเท็จหรือละเว้นการลงข้อความสำคัญในลักษณะใด และมีผลกระทบอย่างไร ๘. มาตรา ๘๙ ระบุให้คณะกรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามมาตรา ๗๐ และ ๗๒ ซึ่งเป็นโทษทางอาญา ควรทบทวนหลักการนี้ เนื่องจากตามหลักแล้ว การเปรียบเทียบความผิดทางอาญาควรเป็นอำนาจของพนักงานสอบสวนหรือศาล	
๑๑.หมวด ๙ มาตรการ ปรับเป็นพินัย (มาตรา ๙๐ – ๙๑)	๑. การปรับเป็นพินัย: มาตรา ๙๐ และ ๙๑ กำหนดให้การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติบางมาตรามีโทษปรับเป็นพินัย ซึ่งเป็นแนวทางที่ดีและสอดคล้องกับหลักการลงโทษทางปกครอง แต่ควรพิจารณาเพิ่มเติมให้ครอบคลุมถึงการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติอื่น ๆ ที่มีความร้ายแรงน้อยกว่าโทษทางอาญาด้วย ๒. การใช้มาตรการค่าปรับเป็นพินัยอาจเป็นภาระหนักหากไม่มีการประเมินหรือพิจารณาในแต่ละกรณีว่าผู้ประกอบการธุรกิจนั้นมีความตั้งใจกระทำผิดหรือเป็นเหตุสุดวิสัย ซึ่งอาจทำให้สำหรับบางธุรกิจที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างรวดเร็วเกิดค่าปรับที่สะสมทุกวันจนอาจทำให้ธุรกิจนั้นมีปัญหาทางการเงินจนไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ ๓. ควรตั้งตัวเลขปรับเป็นขั้นต่ำและเพิ่มการปรับเป็นร้อยละของความเสียหายโดยเฉพาะกิจการข้ามชาติ ซึ่งมูลค่าความเสียหายส่วนใหญ่จะมีมูลค่าสูงจนถึงสูงมาก	มาตรการปรับเป็นพินัยนั้นเป็นการกำหนดค่าปรับเป็นพินัยเมื่อฝ่าฝืนหรือกระทำผิดตามมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการ หรือคำสั่งที่กำหนดตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ ซึ่งครอบคลุมกรณีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่มีความร้ายแรงน้อยกว่าโทษทางอาญาเรียบร้อยแล้ว โดยการพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัยนั้นเจ้าหน้าที่ย่อมต้องพิจารณาความเหมาะสมและดำเนินการให้เป็นไปตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕
๑๒. บทเฉพาะกาล (มาตรา ๙๒ – ๙๖)	๑. มาตรา ๙๒: การจัดสรรทุนประเดิม: ความเห็นเพิ่มเติม: ควรระบุจำนวนทุนประเดิมที่ชัดเจน หรือกำหนดกรอบวงเงินขั้นต่ำไว้ในร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อให้เกิดความแน่นอนในการดำเนินงานของสำนักงานในระยะเริ่มต้น และเพื่อเป็นหลักประกันว่าสำนักงานจะมีทรัพยากรเพียงพอในการปฏิบัติภารกิจตามที่กฎหมายกำหนด การระบุ	๑. จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป ๒. จำนวน คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และกระบวนการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กำหนดไว้ในมาตรา ๗ – ๙ ๓. คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม กระบวนการแต่งตั้งผู้อำนวยการ และการประเมินผล กำหนดไว้ในหมวด ๓ ผู้อำนวยการ (มาตรา ๒๗ – ๓๔)

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	จำนวนเงินจะช่วยให้การจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส ๒. มาตรา ๙๓: การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ: ความเห็นเพิ่มเติม: ๒.๑ กระบวนการสรรหาที่ชัดเจน: ควรระบุถึงกระบวนการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหา, กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของคณะกรรมการสรรหา, กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาที่โปร่งใส เป็นธรรม และเปิดโอกาสให้ผู้มีความรู้ความสามารถจากภาคส่วนต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วม และควรกำหนดให้มีการเปิดเผยรายชื่อผู้สมัครและผู้ได้รับการคัดเลือกต่อสาธารณะ ๒.๒ ความหลากหลายของผู้ทรงคุณวุฒิ: นอกเหนือจากด้านการเงิน กฎหมายทางการเงิน และบัญชี ที่ระบุไว้ในมาตรา ๖(๓) แล้ว ควรพิจารณาเพิ่มผู้ทรงคุณวุฒิจากด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านเทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech), ด้านการบริหารความเสี่ยง, ด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดี, ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน, ด้านเศรษฐศาสตร์, และด้านการต่างประเทศ เพื่อให้คณะกรรมการมีความรอบรู้และสามารถกำกับดูแลศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพและเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก ๒.๓ ระยะเวลาการสรรหา: แม้จะกำหนดให้ดำเนินการแต่งตั้งภายใน ๙๐ วัน แต่ควรระบุขึ้นตอนและระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนของการสรรหาให้ชัดเจน เพื่อให้การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นไปตามกำหนดเวลาและไม่กระทบต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ๒.๔ กลไกการตรวจสอบถ่วงดุล: ควรมีกฎเกณฑ์ทำให้เกิดความสมดุลในการคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรอบคอบ ไม่เอนเอียงไปฝั่งใดฝั่งหนึ่ง เช่น กำหนดสัดส่วนกรรมการจากภาครัฐและเอกชน กำหนดให้มี	๔. การดำเนินงานของสำนักงานกำหนดไว้ใน หมวด ๒ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน (มาตรา ๑๕ – ๒๖)

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	การรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือกำหนดให้มีการลงมติ โดยเสียงข้างมากพิเศษ ๓. มาตรา ๙๔: การแต่งตั้งผู้อำนวยการ: ความเห็นเพิ่มเติม: ๓.๑ กระบวนการสรรหาที่ชัดเจน: ควรระบุถึงกระบวนการสรรหา ผู้อำนวยการให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหา, กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของคณะกรรมการสรรหา, กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาที่โปร่งใสและเป็นธรรม และเปิดโอกาสให้ผู้มีความรู้ความสามารถเข้ามารับการคัดเลือก และควรกำหนดให้มีการเปิดเผยรายชื่อผู้สมัครและผู้ได้รับการคัดเลือกต่อสาธารณะ ๓.๒ คุณสมบัติของผู้อำนวยการ: ควรระบุคุณสมบัติของผู้อำนวยการให้ชัดเจนและครอบคลุมยิ่งขึ้น เช่น ประสบการณ์การทำงานในด้านการเงิน การบริหารองค์กรขนาดใหญ่, ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง, ความสามารถในการบริหารงานและการตัดสินใจ, ภาวะผู้นำ, และวิสัยทัศน์ในการพัฒนาศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน ๓.๓ การประเมินผลการปฏิบัติงาน: ควรระบุถึงหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้อำนวยการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายของสำนักงาน ๓.๔ ระยะเวลาการสรรหา: ควรมีการระบุขั้นตอนและระยะเวลาในแต่ละขั้นตอนของการสรรหาให้ชัดเจน เพื่อให้การแต่งตั้งผู้อำนวยการเป็นไปตามกำหนดเวลาและไม่กระทบต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ๔. มาตรา ๙๕: การจัดตั้งสำนักงาน: ความเห็นเพิ่มเติม: ๔.๑ แผนการดำเนินงาน: ควรระบุให้สำนักงานต้องจัดทำแผนการดำเนินงาน (Action Plan) ในระยะเริ่มต้น โดยแผนดังกล่าวควรครอบคลุมถึงการจัดโครงสร้างองค์กร, การกำหนดตำแหน่งและอัตรากำลัง, การจัดทำกฎระเบียบและข้อบังคับที่จำเป็น, การจัดหา	

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	เทคโนโลยีและระบบสารสนเทศ, และการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของสำนักงาน ๔.๒. การติดตามและประเมินผล: ควรระบุให้มีการติดตามและประเมินผลการจัดตั้งสำนักงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การจัดตั้งสำนักงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ <u>มาตรา ๙๖</u> ๑. มาตรา ๙๖ การกำหนดให้ข้าราชการหรือพนักงานในส่วนราชการมาทำหน้าที่ในสำนักงานเป็นการชั่วคราว อาจมีปัญหาเรื่องความขัดกันแห่งผลประโยชน์ (Conflict of Interest) ควรระบุหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการป้องกันปัญหาดังกล่าวให้ชัดเจน ๒. มาตรา ๙๖: ร่างมาตรา ๙๖ ที่กำหนดให้การยืมตัวข้าราชการ พนักงาน ฯลฯ ในหน่วยงานอื่นมาปฏิบัติงานที่สำนักงาน OSA เป็นการชั่วคราวจะต้องมีการตกลงกับหน่วยงานดังกล่าวก่อน นั้น มีเจตนารมณ์เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดยินดีที่จะส่งบุคลากรที่มีคุณภาพเพื่อช่วยให้สำนักงาน OSA ตั้งตัวในระยะแรกได้ และในขณะเดียวกันก็สามารถบริหารทรัพยากรบุคคลด้วยการรับบุคลากรดังกล่าวกลับมาปฏิบัติงานเช่นเดิมในภายหลังได้ เพื่อไม่ให้เกิดข้อติดขัดในการบริหารจัดการงานของหน่วยงานนั้นในระยะยาว ดังนั้น ในส่วนของร่างมาตรา ๙๖ วรรคสาม ที่กำหนดเกี่ยวกับการบรรจุพนักงานที่สำนักงาน OSA ได้ยืมตัวมาปฏิบัติงาน นอกจากพนักงานดังกล่าวจะสมัครใจเองแล้ว ก็ควรที่จะได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานต้นสังกัดด้วย เพื่อให้มั่นใจได้ว่าหน่วยงานต่าง ๆ จะพร้อมส่งบุคลากรที่มีคุณภาพสำหรับการจัดตั้งสำนักงาน OSA ได้สำเร็จตามเจตนารมณ์ ๓. มาตรา ๙๖: การโอนย้ายบุคลากร: ความเห็นเพิ่มเติม: ๓.๑ ความชัดเจนในเกณฑ์การคัดเลือก: ควรระบุหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในส่วน	<u>มาตรา ๙๖</u> ในระยะแรก บุคลากรของสำนักงานจะพิจารณาให้ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างหรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐมาปฏิบัติงานชั่วคราว ณ สำนักงาน OSA ตามระยะเวลาที่คณะรัฐมนตรีกำหนด และหากสมัครใจ สำนักงานจะดำเนินการคัดเลือกบุคคลดังกล่าวเพื่อบรรจุเป็นพนักงานของสำนักงานต่อไป ทั้งนี้ หน่วยงานเดิมของพนักงานจะให้ความเห็นชอบในการยืมตัวมาปฏิบัติงาน หากครบตามกำหนดระยะเวลาแล้ว และพนักงานสมัครใจที่จะปฏิบัติงานที่สำนักงาน ถือเป็นสิทธิของบุคคลนั้น ๆ ในการเลือกปฏิบัติงาน

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	ราชการหรือหน่วยงานของรัฐ ที่จะโอนมาเป็นพนักงานของสำนักงานให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น การประเมินทักษะ ความรู้ ความสามารถ ประสิทธิภาพ และผลงานที่ผ่านมา เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีคุณภาพและเหมาะสมกับภารกิจของสำนักงาน ๓.๒ การพัฒนาบุคลากร: ควรระบุให้สำนักงานต้องจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรที่โอนย้ายมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถที่ทันสมัยและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๓.๓ สิทธิประโยชน์และความก้าวหน้า: ควรระบุถึงสิทธิประโยชน์และความก้าวหน้าในอาชีพของพนักงานที่โอนย้ายมาอย่างชัดเจน เพื่อสร้างแรงจูงใจและรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพไว้กับสำนักงาน ๓.๔ การประเมินผลการปฏิบัติงาน: ควรมีกระบวนการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรที่โอนย้ายมาอย่างเป็นธรรมและโปร่งใส ๓.๕ ขอบเขตของคำว่า "สมัครใจ": ควรระบุขอบเขตของคำว่า "สมัครใจ" ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันปัญหาการกดดันหรือการใช้แรงจูงใจที่ไม่เหมาะสมในการโอนย้ายบุคลากร ๓.๖ การเยียวยา: ควรระบุถึงมาตรการเยียวยาสำหรับข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่ไม่ได้รับการคัดเลือกหรือบรรจุเป็นพนักงานของสำนักงาน ๔. บุคลากรและสำนักงานควรโอนย้ายจากหน่วยงานของรัฐ เช่น ส่วนงานของกระทรวงการคลัง ฝ่ายของ ธปท. กสท. คปภ. เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการบังคับใช้กฎหมาย	
๑๓. บัญชีแนบท้าย อัตราค่าธรรมเนียม	ควรพิจารณาถึงผลกระทบต่อธุรกิจขนาดเล็กและกลุ่มผู้ประกอบการที่มีทรัพยากรจำกัด เพื่อไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการดำเนินธุรกิจ ค่าธรรมเนียมที่สูงอาจส่งผลให้ธุรกิจในอนาคตต่าง ๆ มีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม ซึ่งอาจกระทบต่อความสามารถในการแข่งขัน โดยอาจมีการพิจารณาให้มีมาตรการลดหย่อนค่าธรรมเนียมสำหรับธุรกิจขนาดเล็กหรือ	อัตราค่าธรรมเนียมในบัญชีแนบท้ายนี้ เป็นอัตราค่าธรรมเนียมขั้นสูงที่จะสามารถกำหนดได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการสามารถพิจารณา กำหนดได้ตามความเหมาะสม

ประเด็นที่มีการแสดง ความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	ใหม่ เพื่อส่งเสริมการสร้างสรรค์และการลงทุนในภาคธุรกิจใหม่ๆ โดยการปรับลดอัตราค่าธรรมเนียมในระยะเริ่มต้นหรือให้มีการผ่อนปรนในช่วงแรก ๆ อาจช่วยลดอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจได้	
	การใส่บัญชีแนบท้ายนั้นเป็นการแสดงซึ่งสิทธิของเอกสารส่วนบุคคลไม่ควรนำมาเผยแพร่ต่อสาธารณะ	บัญชีแนบท้ายในที่นี้ หมายถึง บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมที่แนบท้ายมากับร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ มิใช่การนำเลขที่บัญชีของประชาชนมาแสดงต่อสาธารณะ
	เนื่องจากเป็นการออกกฎหมายที่ overrule กฎหมายของหน่วยงานกำกับดูแลสถาบันการเงินทุกแห่ง ทั้ง ธปท. คปภ. สำนักงาน ก.ล.ต. และอาจมีความซ้ำซ้อนในการกำกับดูแล	จะนำความคิดเห็นไปประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป

๔. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

สศค. จะนำผลการรับฟังความคิดเห็นเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อประกอบการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ต่อไป